കർമ്മലസന്ദേശം

No. 236 September 2017

Msgr. Sebastian Vaniapurackal Bishop Elect
at Chavara Hills on September 9

Celebration of 150 years of *Chavarul* (13/2/1868)
inaugurated at Kainakari Chapel on 16/9/2017

കർമ്മെലസന്ദേശം

No. 236 സെപ്റ്റംബർ 2017

CONTENTS

Prior General's Message	3
Editorial	8
മുപ്പതു്, അറുപതു്, നൂറു് മേനി	12
Golden Jubilee of Exempt Status	17
The Pioneers of the Congregation	24
Book Review	42
അനുസ്മൃതി	46
Golden Records	55
News & Views	59

Message

From Prior General

Dear Rev. Fathers and Brothers

"But we've always done it that way." This is a warning sign, a symptom of impending disaster for any organization. The unexamined life is not worth living (Socrates). Seeing the clouds around, this is an acceptable time to look in the mirror and see ourselves as we are and to listen to voices that might disturb us, the seemingly undisturbed.
A retired principal made a soliloquy: "I rendered my service in a reputed college as a teacher and later as the principal. Now my days are numbered. When I look back I am afraid that I have not done much in preaching the gospel." He regrets of a wasted life. *"Woe to me if I do not preach the gospel!"* (1 Corinthians 9:16)

Destination sickness is a reality encountered in our communities. It is the feeling of arriving at one's destination, possessing everything one always wanted to have, and then realizing he/she does not want anything he/she has got. One may have all the outward appearance of the success, but deep inside he/she is hollow and empty. They have spent their entire life chasing things that mean nothing.

One young CMI missionary in Ecuador went to say good bye to his friends before leaving the country. Till then he was serving in a monastery in his hometown and was in an attempt to start a self financing institution, as desired by his superiors and he had asked the

support of many in that initiative. Then his companions in the college commented; "Now we are proud of you and your call. We were never excited about your plan to add one more institution for your congregation". "*How beautiful on the mountains are the feet of those who bring good news!*" (Isaiah 52:7)

Another young priest took his mother to his educational institution and showed her the beautiful campus and explained her about the achievements of the institution. But she was not very impressed and told her son, "I never wanted you to be a priest for this job". The priest failed to convince the mother of his witnessing mission through the institution. The father of one of our members wrote a personal letter. I would have been happier if my son were engaged in preaching good news to the poor. Great are the expectations of our parents, friends, and all our dear ones in us in being a CMI! St. Kuriakose Elias Chavara, our beloved founder has given us statutory warning in his letters and circular, "*Oh! My dear brothers, this is not your vocation. This is not how you began your monastic life" ...If we forget our holy vocation and neglect the sacred duties of our state,....all the houses will fall to ruin.*"

There is always a tomorrow: After a period of slumber and inertia of evangelical paralysis, there are signs of awakening to create a new tomorrow. After having had enough of institutional backup and consequent lockup, and to some extent an addiction of it, there emerges a new generation who finds joy in being on a missionary journey. (Mark 16:15) Although the gravitational pull is towards the easy, cosy and comfortable wider path, there is a strong current to break the glass ceiling of comfort and convenience for a breakthrough. All who travel are not missionaries and people who travel in the same direction and through the same route need not be for the same mission. One may be missionary, other may be just a tourist. Missionary is the one who is sent by the Lord and the tourist is one who has his own map and agenda. One may encounter pastoral temptations to move from a

missionary to a tourist, being led by the attractions or distractions. It demands eternal vigilance to make the right direction. Whatever may be the glittering opportunities ahead, Jonah will merely be a tourist in Tarshish, (Jonah 1:3) whereas, despite the predicaments, he will be a missionary in Nineveh (Jonah 3:3). Any movement against the discernment will bring about disaster in the long run . One who commits to the direction of God, encounters surprises and miracles on the missionary journey. Even the birds will feed him on the way as the ravens brought bread and meat to Elijah (1 Kings 17:6). There is a missionary sleeping in each CMI and we have to experience a new awakening to be faithful to our call. Let us pray: **Lord, remind me of my mission!**

You are one of Them: *"You will be my witnesses in Jerusalem, and in all Judea and Samaria, and to the ends of the earth"* (Acts 1:8) . To be a witness, the witness shall have the attitudes and orientations of the witnessing reality. That is why St. Francis Assisi instructs us, *"Always remember to preach the gospel, and if necessary, use words."* Jesus taught them to be authentic witnesses, so that they would be like him in character (Matthew 10:25). The world outside noticed in the apostles the characteristics of Jesus and they were curious to know the reasons for their transformation as given in Acts 4: 13 "*When they saw the courage of Peter and John and realized that they were unschooled, ordinary men, they were astonished and they took note that these men had been with Jesus."* It is a great finding: ***these men had been with Jesus.*** Communion and friendship with Jesus made them different. Even the servant girls in the courtyard could recognize it and they commented, *"This fellow was with Jesus of Nazareth." "Surely you are one of them; your accent gives you away"* (Matthew 26:71-73). Our beloved founder, St. Kuriakose Elias has given a beautiful mantra for a transformation: *"Above all, learn the art of loving Jesus Christ. Stay constantly in His presence. Walk along with Him. Converse with Him continuously."*

Fake it, you won't get it: The world offers fake products in the same colour, shape, taste and feel. But they won't last because people will recognize the wheat from the chaff. It is well depicted in the Acts of the Apostles. Seven sons of Sceva, a Jewish chief priest, tried to imitate Paul. Eventually, one of the evil spirits answered them, ***"Jesus I know, and I know about Paul, but who are you?"*** Then the man with the evil spirit jumped on them and overpowered them all. The attack was so violent that they ran out of the house, naked and wounded. (Acts 19:14-16). We know the story of people taking unconsecrated hosts for black mass and people can differentiate it. In India these days we have read number of stories about fake god men who were caught red-handed and put in prison. As the movie PK presents, the question is whether we are the right number or wrong number. Every so called missionary is under CCTV surveillance to prove his credential. *"If it were our wish to live as we like, why did we choose this vocation?"* (St. Kuriakose Elias Chavara)

A Journey Inward in the Upper Room: The missionaries go out of the Upper room filled with the Holy Spirit to proclaim the joy of the Gospel (Acts 2). The Upper room, the company of Mother Mary and confreres set the ambience. There is a statutory warning to every missionary: *"Stay in the city until you have been clothed with power from on high"* (Luke 24:49) . A spirit powered missionary is ready for the mission: to preach the word in season and out of season (2 Timothy 4:2). And the Lord will definitely work with them confirming the Word with signs (Mark 16:20). Missionary spirituality is about letting go. For a missionary, the journey forward begins with a journey inward. From a knave spirituality of rigid ritualism of prescriptions, dos and don'ts, one has to graduate to a personal spirituality of inner freedom and prophetic discernment. It is responsible decision to grow in love, grace and freedom, rather than mere reaction to the illusions of others and the pressure of the peers and the dears. Directed towards God as the reference for everything and anything, it creates *willing people instead of willful people*. Mature personal spirituality is not for producing 'clones', but for grooming committed people with creativity with unique gift mix.

Back to School to sharpen the saw: In Steven Covey's The 7 Habits of Highly Effective People, he uses the common analogy of a woodcutter who is sawing for several days straight and is becoming less and less productive. The process of cutting dulls the blade. So the solution is to periodically sharpen the saw. A missionary lives in a vulnerable and challenging context and proclamation becomes effective only if he sharpens his saw. St. Kuriakose Elias Chavara has clearly stated, "We cannot enjoy the sweetness of the religious state and fulfill the obligations unless we keep ourselves in solitude". School of seminary life and school of missionary life shall be complemented and we need a solid spiritual exercise to integrate the mystery and mastery of missionary life. As planning and controlling are twin management tools for reaching the destinations and milestones of organizational journey, there are two spiritual exercises that sharpen missionary vision and strengthen missionary stamina and they are: Meditation and Examen of Conscience. Though it looks simple, over the years these tool sets are not effectively sharpened and utilized and it is high time that CMIs get back to School to relearn the art of meditation and examen of conscience. Silence, meditation and contemplation are tough for us and we have lost the art of wasting time with the Lord beyond our bell bound spiritual rituals. We need to enhance our silence and meditation quotient in order to encounter the Holy Spirit to make the right discernment in our missionary journey. Then the Examination of Conscience will enable a conscious living with true awareness of God's presence in every step. All – both in initial and ongoing formation - shall be willing to get out of our false ego of 'alright syndrome' and get ourselves sharpened and fine tuned with our meditation notes and Examen journals in a Renewal Novitiate. Like Prophet Jeremiah, let us feast on the Word of God. *"Your words were found, and I ate them, and your words became to me a joy and the delight of my heart, for I am called by your name, O LORD, God of hosts."* (Jeremiah 15:16) As St. Francis Assisi says, ***"Let us begin again, brothers, for up until now, we have done little or nothing."***

FREEDOM TO LIVE AND TO BELIEVE

Monsoon season, except for sporadic showers, has gone by. Independence Day and Feast of Assumption came and went. Onam, the traditional festival of Kerala, partly drenched in the rains, is also behind us and celebrations are still on in different parts of the world. New academic year has been ushered in and Onam vacation just got over. Kerala has regained the lush green look and the freshness of God's own appearance. Yet, soon after Onam day the nation was shocked to hear about the dastardly act of Gauri Lankesh, a senior journalist and activist from Karnataka, getting gunned down and killed in cold blood. Although we may not at all be able to endorse all that *Gauri Lankesh Patrika* and the kind of journalism she stood for, the way she was wiped out into memory, especially in the line of MM Kalburgi, Gobind Pansare, and Narendra Dabolkar, all killed, in recent times, for daring to speak out what they felt were true, does not sit well with the nation we live in. The protest marches held on behalf of Gauri Lankesh reminded us of the sentence in *Old Man and the Sea*, written by Ernest Hemingway: "Man can be destroyed but not defeated." Whatever the motive behind or who were the perpetrators of this act, which we hope will come out after the inquiry, similar acts of snuffing free speech are a threat to the freedom of the people in independent India.

However, God answered the prayers of a people for the last nineteen months through the release of Fr. Tom Uzhunnalil SDB after he had been under the captivity of supposed ISIS terrorist outfits in Yemen, for which the Church, especially through Bishop Paul Hinder of Abudabi, the Government of India, as it is claimed, and the Vatican have been working for quite some time. Thousands have been praying for his deliverance from captivity all around the globe. He has been in our mind whenever we lifted our hearts and hands up in prayer and finally is out of captivity. Thank God, he is now in Rome, recuperating after the languishing experience of his captivity with all the physical ailments he has been suffering from, in the loving company of his confreres. Singing *Te Deum*, the small community at Chavara Hills thanked God after receiving the good news.

Whatever be the social media response to it, it will make you crazy if you read too much of it, for a religious and missionary, the apostolic work he or she undertakes involves this risk of becoming a martyr all the time. And there is a regimental aspect also in the life of all religious who are bound by the vow of obedience to be available for the welfare of the people of God, ultimately fulfilling the will of God, wherever they are asked to go, wherever they are placed or whatever they are asked to do. Religious life, it is strongly claimed, has evolved itself from the spiritual possibility of becoming a martyr for Christ when the physical possibility for it became remote. In places like Yemen, of late there is always a possibility for physical martyrdom twenty-four seven. It has been an open spot where the confrontation was so real between mercy and evil. The sisters from the congregation of Missionaries of Charity (MC) went to Yemen and started working there from 1973 after Mother Teresa, the founder of the congregation was invited to work in that country by the Prime Minister of Yemen himself. In 1998, on July 27, they had an incident in which three of

their sisters were killed by a mentally sick person in Hodeidah of that country. The incident did not deter them from their continued presence and service in that country.

It is in this historical backdrop that we have to approach the incident of Fr. Tom Uzhunnalil, a priest from the Salesian (SDB) congregation, who was abducted while sixteen others, men and women, were gunned down on March 4, 2016 at a humanitarian facility run by the Missionaries of Charity (MC) in Aden. The captors might have thought the life of Fr. Tom was worth the ransom and probably easier to keep him as a bargaining chip for a protracted period of time. Whether an amount was paid as ransom is still not clear despite the claims of the Government of India otherwise. The Salesian congregation has been monitoring the situation in Yemen where they have served the people of God for almost 30 years and naturally those sisters as well as his religious superiors might have cautioned Fr. Tom about his precarious situation which had been getting worse day by day. He, with almost 14 years of service in Yemen, joined this facility of Missionaries of Charity in Aden in 2015 after Holy Family Church in Aden in which he was serving was set fire. However, he has been resolute in staying at Aden and helping the Missionaries of Charity and the people entrusted to his care. From reports of his interview after his release, he, along with others managing the facility, even foresaw the possibility of martyrdom according to a discussion on the eve of abduction. All of them took it as part of their commitment to stay on as long as possible instead of abandoning a sinking ship to the fate of eventual wreck. To believe in what he said in the two videos, one after the anniversary of his capture and an earlier one, for his ransom and release, as if spoken by his free will, would be most foolish and naive on our part. And to think that any religious to feel oneself worth a huge ransom before he or she undertakes to work in vulnerable spots of the globe would be equally foolish. We

ourselves know that in the mission regions many of our members are exposed to so many vulnerable situations. Our own young missionary, Fr. Thomas Pandipally, who was killed in the mission region of Chanda in 2008, is an example from our congregation. For that matter, anyone who holds a responsible position has to be aware of the risks attached to it. We are aware of incidents of our brethren becoming an easy target if some crooked minds really wanted to do it.

To believe in its proper sense is to live what we believe in. Life itself becomes a proclamation and witness in this context. When living what we believe, within the acceptable laws and norms of the land, is not tolerated it violates the constitutional rights of freedom of speech and of freedom to live what we believe in. What was envisaged in India and for independent India by those who framed the Constitutions of Independent India was this kind of freedom. Rabindranath Tagore sang about it: *Into that heaven of freedom, let my country awake*. Many a recent incident of lynching free speech in India as mentioned in the beginning forebodes the realization that we do not want to end up in a state like that of Yemen and the lawlessness which prevails there despite having only one official religion there. Onam is a dream to live that freedom in a system wherein all are alike and free. "Then you will know the truth and the truth will set you free," Jesus told.

Fr. Sebastian Thekkedathu CMI
General Councillor for Education and Media

മുപ്പതു്, അറുപതു്, നൂറു് മേനി

ഫാ. ജോൺ വിയാനി

പുറംഭംഗി കാണുന്ന മർത്യന്റെ അകം കാണുന്ന അമർത്യനായ ദൈവത്തിന്റെയും കാഴ്ചപ്പാടുകൾ ഒന്നുപോലല്ലെന്നു നീയറിഞ്ഞാലും (1 സാമു. 16:7) എന്നു സാമുവൽ പ്രവാചകനെ പണ്ടു തിരുത്തിയ ദൈവത്തിന്റെ ഏകജാതൻ ഒരേയിനം വിത്തു് ഒരേനിലത്തു് വീണിട്ടു് വിളവായപ്പോൾ അതു വ്യത്യസ്ത മേനികളിലായി എന്നു് എടുത്തുപറഞ്ഞെങ്കിൽ അതിലും അർത്ഥവിമർശനത്തിനിടമില്ലേ!

ടുൾസാരൂപതയിൽ ജോലിചെയ്യുന്ന എല്ലാ വൈദികർക്കുമായി ജനുവരി ജൂൺ മാസങ്ങളിൽ ക്ലാസുകളുണ്ടു്. Clergy study എന്നാണു പരിപാടി അറിയപ്പെടുക. ഈക്കഴിഞ്ഞ ജൂണിലും ക്ലാസുണ്ടായിരുന്നു. സുഹൃത്ബന്ധവും വൈദികസഹോദരും എന്നതായിരുന്നു വിഷയം. ബൗദ്ധികതലത്തിൽ, സുഹൃദ്ബന്ധങ്ങളുടെയും ആദ്ധ്യാത്മിക ജീവിതത്തിന്റെയും വ്യത്യാസപ്പെട്ടതീവ്രതയിലും ഉറ്റ സൗഹൃദം ഉണ്ടാകേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയും ന്യായങ്ങളുമൊക്കെ ഒരു പുനർവിചിന്തനത്തിനു വിഷയമായി.

മനുഷ്യൻ ഏകനായിരിക്കുന്നതു നല്ലതല്ലെന്നു മുൻകൂട്ടികണ്ട ദൈവം ജീവിതത്തിന്റെ എല്ലാ വേദികളിലും മനുഷ്യനു തുണയെ കണ്ടുവച്ചു. ആ ദൈവികക്രമീകരണമാണു ഏകാകിത്വത്തിൽ നിന്നകലാനും ആത്മസുഹൃത്തുക്കളെകണ്ടെത്താനും മനുഷ്യനു പ്രചോദനമാകുന്നതു്, തിരുസഭ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതും. സന്യാസ ജീവിതത്തിന്റെ നാരായ വേരും അതിൽ നമുക്ക് കാണാമല്ലോ. ഭർത്താവും ഭാര്യയും എന്നതു മാത്രമല്ല ആത്മബന്ധത്തിന്റെ ഭാവങ്ങൾ. ആദ്ധ്യാത്മിക ജീവിതത്തിലും പാപമോചനകാര്യത്തിലും, കൂട്ടുക്കാർക്കിടയിലും ആത്മാവിനെ അറിയുന്ന ഒരു തുണയുടെ സാനിദ്ധ്യം മനുഷ്യജീവിതത്തിലാവശ്യമാണ്. അങ്ങനെ, ശരീരത്തിൽ അവയവങ്ങൾ എന്നതുപോലെ മനുഷ്യൻ പരസ്പരം സഹകരിച്ച് ഒരു മാനവമഹാകുടുംബം ഉണ്ടാവുകയാണു് ദൈവത്തിന്റെ പദ്ധതി; മനുഷ്യന്റെ ജന്മസിദ്ധമായ ആശയും.

ഇമ്മാതിരി ചിന്തകൾ ക്ലാസിൽ സംസാരവിഷയമായപ്പോഴാണ് വിതക്കാരന്റെ ഉപമ ചിന്തയിലുണർന്നത്. വിതക്കപ്പെട്ട വചനം ഒന്ന്, അവ ചെന്നുവീണമണ്ണും മേൽത്തരം തന്നെ എന്നിട്ടും എന്തെ ചിലതു നൂറുമേനി വിളഞ്ഞപ്പോൾ ചിലതു മുപ്പതു് മേനി മാത്രമായി. തന്റെ പുരയിടത്തിലേക്കു തൊഴിലാളികളെ വിളിച്ച ഉടമയുടെ കഥ, ഈശോ ഒരിക്കൽ പറഞ്ഞു. ദിവസം മുഴുവൻ പണിയെടുക്കുന്നവനും വെയിലാവുമ്പോൾ രണ്ടുമണിക്കൂർ മാത്രം പണിചെയ്യുന്നവനും കൊടുക്കാമെന്നുപറഞ്ഞതു ഒരേകൂലി, എങ്കിലും സന്ധ്യയോടടുത്തു പണികേറാൻ നേരമായപ്പോൾ അവസാനം വന്നവനിൽ തുടങ്ങി പണിക്കാർക്കു കൂലി കൊടുക്കാൻ അദ്ദേഹം കാര്യസ്ഥനോടു നിർദ്ദശിച്ചു. ഈ കഥ പറഞ്ഞ കാഥികൻ തന്നെയാണ് വ്യത്യസ്ഥമായ മൂന്നുമേനി വിളവുണ്ടാക്കിയ കഥയും പറഞ്ഞതു്. അവിടുന്നെന്തിലും നിശബ്ദമായി പറയുന്നുണ്ടോ?

നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസമേഖലയും, അതിലും പ്രത്യേകിച്ച് വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്തെ കച്ചവടമനസ്ഥിതിയാരോപണവും മനസ്സിൽ പൊന്തിവന്നു. ഉദ്യോഗാർത്ഥികളിൽ നിന്നു സംഭാവനയും (donation) വിദ്യാർത്ഥികളിൽനിന്നു തലവരിയും (deposit) വാങ്ങുന്നതിനെക്കുറിച്ചു തലങ്ങുംവിലങ്ങും വിമർശനമുയരാറുണ്ട്. നമ്മുടെ സഭയുടെ വേദികളിലും മേലിടങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള നിർദ്ദേശങ്ങളിലും തിരുത്തലുകളുടെ ശൈലിയും ആത്മവിമർശനത്തിന്റെയോ പരവിമർശനത്തിന്റെയോ സ്വരവും കേൾക്കാറുണ്ട്. പാവപ്പെട്ട വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു ഈ തലവരിയും ഫീസുമൊക്കെ കൊടുത്തുപഠിക്കാൻ സാധിക്കുമോ എന്ന ചോദ്യത്തിനു അല്പം പ്രസക്തിയില്ലെന്നു പറഞ്ഞുകൂടാ.

കിടപ്പാടമില്ലാത്തവരുപോലും പഠിക്കാനുള്ള അവകാശത്തെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കുന്നതിനു മുമ്പു നമ്മൾ രണ്ടു് കാര്യങ്ങൾ ഓർമ്മിക്കണം. നാട്ടിലൊക്കെ പാട്ടാകുന്നകാര്യം ഏറ്റുപാടുക മാത്രമാകരുതല്ലോ നമ്മുടെ നയം. ശാബതത്തെക്കുറിച്ചുള്ള തീക്ഷണതയാൽ എരിഞ്ഞിരുന്ന ഒരു ജനതയോടു് മനുഷ്യപുത്രൻ ശാബതത്തിന്റെയും കർത്താവാണു്, (മത്താ. 12:8) എന്നു വ്യക്തമായി പറഞ്ഞവനാണു നമ്മുടെ ആദർശം. സീസറിനുള്ളതു സീസറിനു കൈ മാറുകയാണു നീതി (മത്ത . 22:2) എന്നുപഠിപ്പിച്ചവനാണു

നമ്മുടെ ആചാര്യൻ. മുഖം നോക്കാതെ, (politically correct) പറയേണ്ടതു പറയാൻ ധൈര്യപ്പെടുകയാൽ കുരിശുമരണം ഏറ്റുവാങ്ങിയവനായിരുന്നു അവിടുന്ന്.

വിദ്യാഭ്യാസ രംഗത്തത്തെക്കുറിച്ചും കേരളസഭയെക്കുറിച്ചും അനേകം പഠനങ്ങൾ നടത്തിയിട്ടുള്ള നമ്മുടെ ബ. കുറിയേടത്തച്ചൻ ഒരിക്കൽ കർമ്മലസന്ദേശത്തിലെഴുതി "വിദ്യാഭ്യാസം പണച്ചിലവുള്ള കാര്യമാണ്; അതിനു മുതൽ മുടക്കാൻ കഴിയുന്നവർ അതു ചെയ്യുമ്പോഴാണ് വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്തുമേൽഗതിയുണ്ടാകുക". അതല്ലേ വസ്തുത? സ്കോളർഷിപ്പുകൾ ഏർപ്പെടുത്തിയും മറ്റും പണമില്ലാത്തവർക്കും പഠിക്കാൻ അവസരമുണ്ടാക്കുന്നവരാണല്ലോ എല്ലാ മാനേജുമെന്റുകളും. അതു സാധുജനവിദ്യാഭ്യാസരംഗത്തു പ്രവർത്തിക്കുന്നവർക്കു നാലുകാശിന്റെ വരുമാനമുണ്ടാക്കുന്നെങ്കിൽ അതുതെറ്റാണോ? ഈ വക ചിന്തകളെന്നും പരിഗണിക്കാതെയുള്ള വിമർശനത്തിന്റെ ഉറവിടം അസൂയയോ, അജ്ഞതയോ, വാനരന്മാരെപ്പോലെ ആരാരും പറയുന്നതു അന്ധമായി അനുകരിക്കലോ? വല്ല സംഘടനകളോ, പണം ചെലവഴിക്കാൻ സമ്പത്തുള്ള വ്യക്തികളോ മുൻകൈ എടുത്തു രംഗത്തുവന്നാൽ, അവരെ കേസിൽ കുടുക്കിയോ, അസഭ്യം വിളിച്ചോ, അവർ ആരംഭിച്ച പണികൾ ഇടിച്ചു നിരത്തിയോ, സാധുജനസ്നേഹികൾ സംതൃപ്തിയടയുന്നു. അതുകൊണ്ടു സാധുജനങ്ങളോ അവരുടെ വിദ്യാഭ്യാസമോ മെച്ചപ്പെടുമോ?

മറ്റൊരുകാര്യം, മെഡിക്കൽ, എഞ്ചിനീയറിംഗ് വിദ്യാഭ്യാസം ചിലവുള്ള കാര്യമാണ്. അത് അത്താഴപട്ടിണിക്കാർക്കും പഠിക്കാൻ പാകത്തിലുള്ള നിലവാരത്തിലാക്കണമെന്നുവച്ചാൽ, വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ നിലവാരം എവിടെ നില്ക്കും? വിദ്യാഭ്യാസ നിലവാരം ഏറ്റം ഉയർന്നതാകണം; പക്ഷെ, പണം മുടക്കാൻ, ഒന്നുകിൽ അതില്ല, അല്ലെങ്കിൽ അതിനുമനസ്സില്ല. എല്ലാം സഹിക്കാമെന്നുവച്ചു ഗാന്ധിജിയെപോലെ ഇറങ്ങിത്തിരിക്കുന്നവരുടെ കാര്യമല്ലോ കവി പാടിയത്

സ്നേഹമെന്ന നിധിയും കൊണ്ട്
മനുഷ്യപുത്രൻ വന്നു
കുരിശിലേറി മുൾമുടി നല്കി
കുരുടന്മാർ നമ്മൾ

പ്രകൃതിയിൽ ഏതെല്ലാം ഇനം പൂക്കളുണ്ട്. എല്ലാറ്റിനും ഒരു വലുപ്പമല്ല; എല്ലാറ്റിനും നിറം ഒന്നല്ല; എല്ലാറ്റിനും സുഗന്ധമില്ല; വിരിയുന്ന പൂക്കളെല്ലാം കനിയുതിരുകയുമില്ല. ക്രിസ്തുവിന്റെ സഭയെ ഒരു ശരീരത്തോടുപമിച്ച താർസൂസ്ക്കാരൻ ശാവോലിനെ നമ്മൾ മറക്കരുതല്ലൊ. ഒരേ ശരീരത്തിൽ സർവത്ര കണ്ണോ, കാതോ, കൈയോ, അല്ലെന്നും (1 കൊറി 12:17,18) ഇവയെല്ലാം ഏകോപിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുമ്പോഴാണ് ശരീരം ശരീരമാകുന്നതെന്നും ഒന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ അദ്ദേഹം എഴുതിയത് ഇരുപത്തൊന്നാം നൂറ്റാണ്ടാകുമ്പോൾ അർത്ഥമില്ലാത്ത സംസാരമായി പരിണമിക്കുകയില്ലല്ലോ. ഒരു വീടായാലവിടെ സ്വർണ്ണപ്പാത്രങ്ങൾ മാത്രമല്ല മരമോ, ഇരുമ്പോ പാത്രങ്ങളുമുണ്ട് (2 തിമോ 2:20-22) എന്നു കർത്താവിന്റെ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടപാത്രമായ (അപ്പ. പ്ര 9:16) പൗലോസ് അപ്പസ്തോലൻ യുവമിഷണറിയായിരുന്ന തിമോത്തിയെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തുന്നുണ്ടല്ലോ.

നാളിതുവരെ വിദ്യാഭ്യാസരംത്തായിരുന്നു കച്ചവടത്തിന്റെ വർത്തമാനം അധികം കേട്ടിരുന്നത്. അടുത്തകാലത്ത് ആശുപത്രി കിടക്കകളിലേക്കും അതു വ്യാപിച്ചു. ആശുപത്രികളിൽ ചികിത്സ തേടിവരുന്നവരിൽ നിന്ന്, അവർ സ്വീകരിച്ച സേവനത്തിനു കാശു വാങ്ങിക്കുന്നതിനെകുറിച്ചും ഇതേ പല്ലവി ആവർത്തിക്കപ്പെടുന്നു. പാവങ്ങൾക്കു കാശില്ലെന്നാണു അവിടെയും വിലാപം. ഹോസ്പ്പിറ്റലുകളിൽ തന്നെ എന്തെല്ലാം ഇളവുകളും സാധുജനസഹായത്തിനുള്ള നീക്കുപോക്കുകളും ചെയ്യുന്നു! ഇതൊക്ക കണ്ടില്ലെന്നു വെച്ചിട്ടു നമ്മുടെ നാടുതന്നെ ഭിക്ഷക്കാരുടെ തറവാടാണെന്ന മനോഭാവം നമ്മൾ വളർത്തരുതല്ലോ. പാവങ്ങളുടെ പേരിൽ സദാ അശ്രുധാരവാർക്കുന്നവർ, മറുപുറത്തുകൂടെ ശമ്പള വർദ്ധനവിനുവേണ്ടി സമരം സംഘടിപ്പിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ. വിദ്യാഭ്യാസം ഫ്രീയാകണം, വൈവദ്യസഹായം ഫ്രീയാകണം, മാർക്കറ്റിൽ വരുന്ന ഭക്ഷ്യപേയങ്ങളും വണ്ടിയോടിക്കാൻ വേണ്ട ഇന്ധനവും ഫ്രീയായിട്ടല്ലെങ്കിൽ തീർത്തും നിസ്സാരവിലക്കു ലഭ്യമാക്കണം, പിന്നെന്തിനാണു ശമ്പള വർദ്ധന? നമുക്കു യാഥാർത്ഥ്യബോധം നഷ്ടപ്പെടുകയാണോ? തൊഴിലിനോടു മതിപ്പും ആത്മാർത്ഥതയും നമുക്കു കുറഞ്ഞുകുറഞ്ഞു ഇല്ലാതാകുന്നു എന്നതാണുനമ്മുടെ ദയനീയാവസ്ഥ.

സന്യാസഭവനങ്ങളിലായാലും ഏറെമാറ്റങ്ങൾ വന്നല്ലോ. കവികൾ പാടിയതുപോലെ,

സ്മൃതി വിസ്മൃതമാകിലും സ്വയം
ശ്രുതികാലാബ്ധിയാലാണ്ടുപോകിലും
അതിപാവനശീലമോലുമി
സതിമാർ വാണിടുമൂഴിധന്യമാം

എന്നതായിരുന്നു ഒരുകാലത്ത് ആശ്രമങ്ങളുടെ മുഖം. അതിഥി സ്വീകരണത്തിനും കൃഷിക്കാര്യങ്ങളുടെ മേലന്വേഷണത്തിനും, സഹോദരന്മാരും അദ്ധ്യാപനത്തിലും, ധ്യാനപ്രസംഗത്തിലും, മറ്റു മായി വൈദികരും ഒരുമയോടെ സഹകരിച്ച് ഒരുകുടംബംപോലെ സന്യാസഭവനങ്ങൾ പുലർന്നിരുന്നല്ലോ. പറുദീസായിൽ വച്ച് നിങ്ങൾ ദൈവത്തോടുതുല്ല്യരാകും എന്നുപറഞ്ഞു മനുഷ്യനെ ചതിച്ച പിശാചു സന്യാസഭവനങ്ങളിലും അതേ ടെക്നിക്ക് പ്രയോ ഗിച്ചു. “ ഉരിയും നാഴിയും ഈകാൽ” എന്ന ഗാനം പാടി സന്യാസ ഭവനങ്ങളെയും ടിയാൻ ഉഴുതുമറിച്ചു, സാധുവായവിധവയുടെയും ന്യായാധിപന്റെയും കഥപറഞ്ഞശേഷം ഈശോ ചോദിച്ചതുപ്പോലെ (ലൂക്ക 18:8) സന്യാസഭവനങ്ങളിൽപോലും ദൈവത്തോടും സ്വന്തം ജീവിതത്തോടും ധർമ്മനിർവഹണത്തോടും മനുഷ്യനുള്ള വിശ്വസ്ഥത കരിന്തിരികത്തുന്ന വിളക്കിന്റെ നാളംപോലെ നേർത്തു വരികയായിരിക്കാം.

ദൈവവചനം ഒന്നുതന്നെയായാലും, അതുവന്നുവീഴുന്ന മണ്ണു (ഹൃദയം) ഫലപുഷ്ടിയുള്ളതായാലും, ശിശുക്കളും യുവപ്രാ യക്കാരും പുരുഷനും സ്ത്രീയും പുരോഹിതനും സന്യാസിയും അദ്ധ്യാപകനും ഭിഷഗ്വരനും ഭിന്നമായിത്തന്നെ അതിനെ ഉപാസി ക്കണം, ഭിന്നമായവിളവുണ്ടാക്കണം. വി.പൗലോസ് ലളിതമായ ശൈലിയിൽ പഠിപ്പിച്ചതുപോലെ, ക്രിസ്തുവിന്റെ സഭമാത്രമല്ല മനു ഷ്യസമൂഹം മുഴുവൻതന്നെയും ഒരേ ശരീരംപോലെ വൈവിദ്ധ്യ ങ്ങളുടെ ഏകോപനമാകണം. ആ ഏകോപനത്തിലേ എല്ലാ മനു ഷ്യരും ജീവിതത്തിന്റെ തന്നെ വിലയറിയൂ എന്ന ധ്വനിയാകാം നൂറ് അറുപതു് മുപ്പതു് മേനി വിളയുടെ അന്തരം വഴി അവിടുന്നു നമ്മളെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നതു്.

1967-2017

Golden Jubilee of Exempt Status

CMI Congregation has been granted the privilege of pontifical " exempt " status on July 29, 1967 through His Holiness Pope Paul VI. The relevant decree and documents are once again published as we commemorate the 50th year of 'exempt' status.
May the Lord bless us to continue our service for the Lord and his Church.

APOSTOLIC INTERNUNCIATURE
IN INDIA

NITI MARG, CHANAKYA PURI
NEW DELHI-21

N.32.301

9th November, 1967

Very Reverend Father,

I have the honour to send to Your Reverence the Decree whereby the Holy Father has deigned to grant to the Congregation of the Carmelites of Immaculate Mary the privilege of the "exempt" Congregation, and also the approval "donec recognoscantur" of the new Constitutions.

As per the instructions received from the Sacred Oriental Congregation, this Decree is put into execution with this letter with immediate effect.

All the Bishops of Malabar Rite have been duly informed.

I take this opportunity to convey my sincere congratulations to you and to every member of your Congregation with the assurances of my prayers for their spiritual and material welfare.

With kind regards,

Yours sincerely in Christ,

Carlo Curis

Msgr. Carlo Curis
Charge' d'Affaires a.i.

Very Rev. Prior General, C.M.I.,
St. Joseph's Prior General's House,
Ernakulam - 1.
Kerala

Prot. N. 436/53

SACRA CONGREGATIO PRO ECCLESIA ORIENTALI

DECRETUM

CONGREGATIO CARMELITARUM MARIAE IMMACULATAE PONTIFICIA EXEMPTIONE AUGETUR

Congregatio Carmelitarum Mariae Immaculate, ritus malabarensis, orta anno 1831, prima proprii nominis Congregatio religiosa indigena in illis terris ubi tamen antiqua monasteria exstabant, ita in dies, rorante divina gratia, crevit ut hodierno die ceteris religiosorum virorum institutis apud Orientales numero longe praestet.

Finis Cangregationis est vita assiduae orationis et actuosi apostolatus.

Primae constiutiones gliscenti Congregationi datae sunt ad experimentum anno 1885 ac demum definitive approbatae a Sancto PIO X anno 1906 die 12 mensis martii.

Promulgato vero de religiosis novo iure orientali, novae Constitutiones ad hoc ius

accommodatae anno 1955 exaratae sunt, anno 1958 die festo Immaculatae Virginis per decretum "Religiosa haec Societas" ad septennium et experimenti gratia approbatae sunt.

Interim, religiosis quorum intererat rite consultis, novae Constitutiones paratae sunt a Commissione ad id a Definitorio Generali instituta, cuius conclusiones a Capitulo Generali recognitae et emendatae ad Sacram Congregationem pro Ecclesiis Orientalibus demum ad approbationem obtinendam exeunte anno 1965 delatae sunt.

Quas quidem novas Constitutiones, ex 318 articulis efformatas, Sacra Congregatio diligenter recognoscendas suscepit, ac specialem Consultorum Commissionem constituit, cuius studia et opera die 1 mensis iunii huius anni tandem expleta sunt.

Nunc autem, iuxta praxim postconciliarem, Sacra haec Congregatio, concedendum censuit ut tales Constitutiones interim vigere incipiant donec congruenter recognoscantur ad normam decreti conciliaris "Perfectae caritatis" (nn. 2-4) et Consitutionis Apostolicae "Ecclesiae Sanctae", cauto tamen ut animad-

vii

versiones et normae serventur a Commissione iisdem Constitutionibus iudicandis ad nonnullos articulos. factae, quae in adnexo folio anglica lingua exaratae continentur.

Visum est praeterea eidem Commissioni et huic Sacrae Congregationi, suffragante etiam Apostolico in India Internuntio, ut praeclara Carmelitarum Immaculatae Mariae Familia exemptionis privilegio augeretur, ita ut auctoritas ad religiosos viros regendos ex collata iurisdictionis potestate firmior et securior redderetur ac simul opera et merita eiusdem Familiae digno praemio coronarentur. Haec tamen pontifica exemptio ad mentem Sacrosancti Concilii Vaticani II intelligenda erit, quae scilicet et necessariae autonomiae in vita interna prospiciat et necessariae dependentiae ab Episcopis in apostolatu minime detrectet, ad normam praesertim Constitutionum **Lumen Gentium** (n. 45) **Christus Dominus** (n. 35) et **Ecclesiae Sanctae**.

Quibus omnibus ad Summum Potificem rite delatis, SS. mus Dominus Noster PAULUS Divina Providentia Papa VI, die 29 mensis Julii benigno chirographo indulsit ut Congregationi Carmelitarum Mariae Immaculatae

viii

pontificia exemptio, iuxta ius vigens et dispositiones conciliares tribueretur, atque hac de re decretum fieret.

Contrariis quibuslibet minime obfuturis.

Datum Romae, ex Aedibus Sacrae Congregationis pro Ecclesia Orientali, die 29 mensis Julii anno 1967.

(Sd)

(Gustavo Cardinal Testa)

(Sd)

(Archbishop Marius Brini)

Prot. No. 436/53

പൗരസ്ത്യസഭയ്ക്കുവേണ്ടിയുള്ള തിരുസംഘം
ഡിക്രി

അമലോത്ഭവമറിയത്തിന്റെ കർമ്മലസഭയ്ക്ക് "പൊന്തിഫിക്കൽ

എക്സെംഷൻ" (Pontificia exemptio) എന്ന പദവി നൽകുന്നു.

സന്യാസാശ്രമങ്ങൾ കേരളത്തിൽ പണ്ടേ ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും മലബാർറീത്തിൽ 1831-ൽ സമാരംഭിച്ച അമലോത്ഭവമറിയത്തിന്റെ കർമ്മലസഭയാണ് പ്രഥമ ഏതദ്ദേശീയ സന്യാസസഭ എന്നപേരു് യഥാർത്ഥത്തിൽ അർഹിക്കുന്നതു്. ഈ സഭ ഇന്നു് പൗരസ്ത്യസഭകളിൽ പുരുഷന്മാർക്കായുള്ള ഇതരസന്യാസസമൂഹങ്ങളേക്കാൾ അംഗസംഖ്യയിൽ വളരെ മുന്നിട്ടുനില്ക്കത്തക്കവണ്ണം ദൈവാനുഗ്രഹവർഷമേറ്റ് ദൈനംദിനം അഭിവൃദ്ധിപ്രാപിച്ചുവരുന്നു.

നിരന്തരമായ പ്രാർത്ഥനയുടെയും പ്രവർത്തനനിരതമായ പ്രേഷിതവൃത്തിയുടെയും ജീവിതമാണു് സഭയുടെ ലക്ഷ്യം.

വളർന്നുവന്ന ഈ സഭയ്ക്കു് 1885-ൽ പരീക്ഷണാർത്ഥം ഒന്നാമത്തെ നിയമാവലി നല്കി. 1906 മാർച്ച് 12-ാം തിയതി വി. പത്താംപിയൂസ് ശാശ്വതമായി അതംഗീകരിക്കുകയുംചെയ്തു.

സന്യാസികളെസംബന്ധിച്ച പൗരസ്ത്യസഭകളുടെ പുതിയ കാനൻനിയമം പ്രസിദ്ധീകൃതമായപ്പോൾ പ്രസ്തുതനിയമത്തിനു് അനുരൂപമായി പുതിയ നിയമാവലി 1955-ൽ സംവിധാനംചെയ്യുകയും 1958-ൽ അമലോത്ഭവകന്യകയുടെ തിരുനാൾദിനം "റെലിജിയോസ ഹേക്ക് സൊച്ചിയെത്താസ്" (Religiosa hace Societas) എന്ന ഡിക്രിയിലൂടെ പരീക്ഷണാർത്ഥം ഏഴുവർഷത്തേക്കു് അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഇതിനടുത്തു സഭാംഗങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം വേണ്ടവിധം ആരാഞ്ഞശേഷം, പൊതുശ്രേഷ്ഠസംഘം നിയമിച്ച കമ്മീഷൻ പുതിയൊരു നിയമാവലി തയ്യാറാക്കുകയുണ്ടായി. ഈ കമ്മീഷന്റെ തീരുമാനങ്ങൾ സഭയുടെ പൊതുസംഘം വേണ്ട ഭേദഗതികളോടെ അംഗീകരിക്കുകയും പൗരസ്ത്യസഭകൾക്കായുള്ള തിരുസംഘത്തിന്റെ അംഗീകരണാർത്ഥം 1965-ാം വർഷാവസാനം അയച്ചുകൊടുക്കുകയുംചെയ്തു.

മുന്നൂററിപ്പതിനെട്ടു വകുപ്പുകൾ അടങ്ങിയ ഈ പുതിയ നിയമാവലി അവധാനപൂർവ്വമായ പരിശോധനയ്ക്കു തിരുസംഘം സ്വീകരിക്കുകയും ഉപദേശകരുടെ ഒരു പ്രത്യേക കമ്മീഷനെ നിശ്ചയിക്കുകയുമുണ്ടായി. കമ്മീഷന്റെ പഠനവും ജോലിയും ഈ ജൂൺ ഒന്നാംതിയതി പൂർത്തിയായി.

കൗൺസിലിനുശേഷമുള്ള നടപ്പനുസരിച്ച് "പെർഫേക്ത്തെ കരിത്താത്തിസ്" (Perfectae Caritatis. n. n. 3-4) എന്ന കൗൺസിൽഡിക്രിയുടെയും "എക്ലേസിയെ സാംക്തെ" (Ecclesiae Sanctae) എന്ന ശ്ലൈഹിക പ്രമാണരേഖയുടെയും മാനദണ്ഡംവച്ചു് യഥാവിധം പുനഃസംവിധാനംചെയ്യുന്നതുവരെ, ഈ നിയമാവലി നടപ്പിലാക്കാൻ അനുവദിക്കേണ്ടതാണെന്നു് തിരുസംഘത്തിനു് ബോദ്ധ്യമായി. പക്ഷെ നിയമാവലിപരിശോധിക്കുന്നതിനു നിയുക്തമായ കമ്മീഷൻ ചില വകുപ്പുകളെസംബന്ധിച്ചു നല്കിയിരിക്കുന്ന അഭിപ്രായങ്ങളും നിർദ്ദേശങ്ങളും പാലിക്കേണ്ടതാണു്. പ്രസ്തുത അഭിപ്രായങ്ങളും നിർദ്ദേശങ്ങളും ഇതോടൊന്നിച്ചു് ഇംഗ്ലീഷിൽ തയ്യാറാക്കി അയക്കുന്ന അനുബന്ധത്തിൽ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടു്.

2

കൂടാതെ അമലോത്ഭവമറിയത്തിന്റെ പ്രഖ്യാതമായ ഈ കർമ്മലസഭയ്ക്ക് "എക്സെംഷൻ" ബഹുമതിനല്കണമെന്ന് മുൻപ്രസ്താവിച്ച കമ്മീഷനും ഈ തിരുസംഘത്തിനും ബോധ്യമായിരിക്കുന്നു. ഇന്ത്യയിലെ ശ്ലൈഹികപ്രതിനിധിയുടെ അനുകൂലാഭിപ്രായവും ഇതിനുണ്ട്. ഇതിന്റെ ഉദ്ദേശം: അതിശ്രേഷ്ഠാധികാരലബ്ധി (Jurisdiction) മൂലം സന്യാസികളെ ഭരിക്കുന്നതിനുള്ള അധികാരം ദൃഢതരവും സുരക്ഷിതവുമാക്കുക; അതോടൊപ്പം ഈ സന്യാസസമൂഹത്തിന്റെതന്നെ പ്രവർത്തനങ്ങളെയും നേട്ടങ്ങളെയും അന്യോന്യമായ പ്രതിസമ്മാനംകൊണ്ടു മകുടംചാർത്തുക; എന്നിവയാണ്. എന്നാൽ രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ സൂനഹദോസിന്റെ ആശയപ്രകാരവും, പ്രത്യേകിച്ച് "ലൂമെൻ ജെൻസിയും" (Lumen Gentium. n. 45), "ക്രിസ്തൂസ് ഡൊമിനൂസ്" (Christus Dominus. n. 35), "എക്ലേസിയെ സാംക്തേ" (Ecclesiae Sanctae) എന്നീ പ്രമാണരേഖകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലുംവേണം ഈ "പൊന്തിഫിക്കൽ എക്സെംഷൻ" മനസ്സിലാക്കുവാൻ. അതായത്, സന്യാസജീവിതക്രമം പരിപാലിക്കുന്നതിനാവശ്യമായ സ്വയം ശാസനാധികാരത്തിന് (Autonomy) ഇതു കൂടുതൽ ഉതകുമെങ്കിലും പ്രേഷിതവൃത്തിയിൽ മെത്രാന്മാരോടുണ്ടായിരിക്കേണ്ട വിധേയത്വത്തിന് ഇത് ഒട്ടും കുറവുവരുത്തുന്നില്ല.

മേല്പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങളെല്ലാം മാർപ്പാപ്പായെ വേണ്ടവിധം ധരിപ്പിച്ചതനുസരിച്ച്, ദൈവപരിപാലനയാൽ നമ്മുടെ പരിശുദ്ധപിതാവായിവാഴുന്ന പോൾ ആറാമൻ ജൂലൈ 29-ാം തിയതി കാരുണ്യപൂർവ്വം സ്വകരത്താൽ ഇതു ഉല്ല്യംചാർത്തി, അമലോത്ഭവമറിയത്തിന്റെ കർമ്മലസഭയ്ക്കു "പൊന്തിഫിക്കൽ എക്സെംഷൻ" എന്ന പദവി, ഇപ്പോൾ നിലവിലിരിക്കുന്ന നിയമങ്ങൾക്കും സൂനഹദോസിന്റെ നിശ്ചയങ്ങൾക്കും അനുസൃതമായി നല്കുന്നതിനും ഇതുസംബന്ധമായി ഡിക്രി പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതിനും അനുവദിച്ചു.

വിപരീതമായുള്ളതൊന്നും യാതൊരുവിധത്തിലും ഈ ഡിക്രിക്കു പ്രതിബന്ധമാകുന്നതല്ല.

റോമിലെ പൗരസ്ത്യസഭയ്ക്കായുള്ള തിരുസംഘത്തിന്റെ ഓഫീസിൽനിന്നും 1967 ജൂലൈ 29-ാം തിയതി നല്കിയത്.

(ഒപ്പ്)
† ഗുസ്താവോ കർദ്ദിനാൾ തെസ്സ

(ഒപ്പ്)
† ആർച്ചുബിഷപ്പ് മാരിയൂസ് ബ്രീനി

THE PIONEERS OF THE CONGREGATION

Fr. Paul Kalluveettil CMI

The following pages were visualized as part of a comprehensive history of the CMI Congregation, initially undertaken by the Department of Research and Documentation under the leadership of Fr. Thomas Panthaplackal CMI, for which Fr. Thomas Kadankavil did make substantial contributions, and later a Central Committee headed by Fr. Jose Kuriedath was given the task of finalizing and publishing it. However, due to various reasons the book could not be published. A portion of the book, certain chapters, were handed over to Fr. Paul Kalluveettil for finalization before publication. The following excerpts are the chapters entrusted to him and he has done considerable work on it. Here we are publishing it in parts so that you, readers and scholars, can respond to it and Fr. Paul is very keen to get your reactions as these chapters deal with some crucial events in the march of our congregation in the past through the troublesome years of its foundation. In this article, the original numbers are retained because the matter was prepared as chapters for the proposed book.

Editor

God in his providence called Fr. Thomas Palackal, Fr. Thomas Porukara with his colleague Br. Jacob Kaniyanthara, and Fr. Kuriakose Elias Chavara to become the pioneers of the first indigenous Religious Congregation of India. All of them were gifted with special charisms, which contributed to the evolution of the spirituality of this religious community.

4.1. FR. THOMAS PALACKAL [1775-1841]

This senior most member was the Malpan [Rector] of Pallipuram Seminary when the idea of a Religious Community has originated. He was fortunate to study for priesthood under the famous Malpan Abraham Thachil of Kuthiathodu. After his priestly ordination in 1807 he was made Secretary of the Vicar Apostolic of Verapoly, Raymond Roviglia, and he held that post till 1816. Since 1816 he served as consulter to the Vicars Apostolic, who held him in great esteem because of his erudition, maturity and ascetic life. As his teacher Abraham Malpan became old, Fr. Palackal was elevated to the position of Malpan of Pallipuram Seminary. He remained at that post till his death.

Once Fr. Palackal visited his mother's house at Champakulam and he happened to see the boy Kuriakose Elias Chavara who was then 11 years of old. He took the boy with him to the seminary. Thus began a very intimate and affectionate relationship between them. Kuriakose became his favourite disciple.

The main details of the ascetic, scholarly and devout Fr. Palackal are given by his disciple Kuriakose in his Chronicle[1]. From these accounts we get the special traits of the life of Fr. Palackal, which would have influenced the evolution of the early life of the religious community at Mannanam. The Malpan was particular to provide the seminarians proper theological training. For this he brought

theological books written in Tamil as well as some existing Malayalam spiritual books. He studied these books and translated the Tamil books into Malayalam, and taught the seminarians. Fr. Palackal wasted no time; he was always found as having a book in his hand and reading it. He participated in the spiritual exercises of the seminarians and was very concerned to give them strict priestly, liturgical and spiritual formation. He ate rice at noon with one side dish and evenings drank some *kanji* water. Only at the insistence of the physician he began to drink mornings kanji. His food was brought from the house of his sister who was not then financially well. Fr.Palackal used to sleep very late; he was seen reading and writing. This ascetic was very much attracted to the Dominican way of life, which had its dictum, contemplata praedicare – to teach and proclaim which had been learned from sacred reading, subjecting it to deep meditation. In other words Fr. Palackal embraced the ideology: study, pray and teach. He excelled himself in orally communicating the Word of God so that he became a well known preacher of that time. The Latin Churches called him to preach during Church feasts. It was said that he took steps to establish confraternities, especially of our Lady of Mount Carmel in the parishes of the St. Thomas Christians[2].

This ascetic priest naturally aspired to lead a dedicated life in a religious community, modelled on the Dominican Order, as attested by Fr. Chavara in his Testament to his religious community [Letters VI/4:1]. More details will be given below.

4.2. FR. THOMAS PORUKARA [1799-1846]

The second pioneer of the congregation came from a well-reputed family of Kalloorkad. Even in his younger days he was attracted to lead a life of prayer and penance away from the world. He wanted to lead a retired eremitical life. The Diary of Br. Jacob Kaniyanthara and the writings of his younger brother and student Fr. Kuriakose Porukara provide us the portrait of this zealous priest.

According to his brother, Thomas Porukara entered seminary with such studiousness and spiritual outlook that his life was a source of admiration and delight to his Malpan, superior and companions[3]. Before entering seminary he had learned English. At Varapuzha Seminary the young man mastered Latin language. He was ordained priest when he was 23 on September 22, 1823. Then he was appointed as Vicar at Kalloorkad, his own parish. There he introduced several innovative steps, such as giving homily on Sundays and feast days. He formed a choir which enlivened the people's participation in the divine liturgy. Fr. Porukara, who nourished especial devotion to St. Joseph, spread that devotion in his parish. He formed Confraternity of St. Joseph and collected one chakram [a coin, slightly less valuable than rupee] each from the members and made a statue of St. Joseph.

On August 15, 1827 the young priest was made Vicar of the Latin Church at Thankassery near Kollam. There he conducted the liturgical services [except the Holy Mass] in Latin. The zealous pastor tried his best to bring a spiritual renaissance in the parish. He devoted Saturdays for the destitute and homeless beggars, helping them financially and spiritually. According to his brother Fr. Porukara radically transformed the life of the people. He preached the Word of the God with a heart burning with divine love. The people were impressed by the intense ardour and zeal of their Vicar.

On March 16, 1828 Fr. Porukara was called to Verapoly as the Secretary to Msgr. Maurelius Stabilini, the Vicar Apostolic of Verapoly, at the suggestion of Fr. Palackal. This post helped to nurture a very close friendship with Fr. Palackal, whom he loved as his father and a great friend [SP p.21]. The Malpan who was the Episcopal consulter frequently visited Varapuzha and even used to stay there for some days. It helped the two friends to share with each other their intimate dreams and desires concerning starting a tapasubhavanam [a house of penance for priests].

4.3. BR. JACOB KANIYANTHARA [1800-1898]

The CMI Constitution calls Br. Kaniyanthara "the one who shared the inspiration of the founding fathers and assisted them in the foundation" [Constitutions no.1]. He was born in the same year as Fr. Porukara from Kalloorkad itself. They were bosom friends. According to Fr. Chavara in his Chronicle it was Fr.Porukara, who had led Kaniyanthara to the path of goodness [MC]. Deacon Porukara, on his visit to Kalloorkad once shared his intimate desire to retire to some solitary place and lead an eremitic life in the company of his friend after his priestly ordination. The reason he told was this: it is difficult to save the soul, if one lives in the world [MC I.A, pp.1-2]. The young man, although not fully willingly, agreed to the suggestion. Later Jacob changed his mind and the date for marriage was fixed. While he was in the Church on a Sunday and keenly listening to the sermon, a sudden change happened to him. He did not want to marry at all. He felt an urge to follow the path suggested by his companion Deacon Porukara. What to do now? Jacob spent the day till evening in the Church, praying to Mother Mary. He hastened to the Church the next day morning, begging to get a Holy Mass said on the following Saturday for such an intention. As he came out of the Church he received the news that Fr. Porukara had arrived. Immediately Jacob went to meet him. Then the young priest reminded him of his former promise. Now Jacob told Fr. Porukara of his firm decision to renounce marriage and follow the footsteps of his friend. As Fr. Porukara suggested, Jacob accompanied him to Verapoly.

From that moment on, Kaniyanthara, with his heart and soul delved into the project for erecting a religious house. Fr. Chavara in his Chronicles mentions his name in the attempts to find a suitable place for tapasubhavanam, running here and there for getting the permission of the civil authorities and untiringly working hard for the construction of the house. Although Kaniyanthara was the co-worker in the foundation of the religious community, he was not allowed to make his religious profession in 1855, as only priests were then admitted

to take the vows. Only after the congregation was affiliated to the Carmelite Order in 1860, brothers co-operators were admitted to the religious community. Br. Jacob was the first among them who made his profession on February 2, 1865. This exemplary religious died at Mannanam on July 13, 1898 at the advanced age of 98. Before his death he was fortunate to receive a special blessing from Pope Leo XIII.

4.4. FR. KURIAKOSE ELIAS CHAVARA [FEB.10, 1805 - JAN.3, 1871]

This youngest pioneer belonged to Kainakari parish. Fr. Chavara in his Atmanutapam [Compunction of the Soul] gives details of his early life. His parents were very devout and he imbibed his spiritual and religious aptitudes and attitudes especially from his mother. On September 8, the feast of nativity of Our Lady the mother took the child to the Marian shrine of Vechoor, near Vaikom and offered him as a slave of the Blessed Mother. This dedication was renewed every year till the death of the mother. It seems that this filial affection for Mother Mary has grown throughout the life of Fr. Chavara. He was proud of being a member of the Carmelite family. He writes thus in his Testament: “Dear children, we are called by the special grace of the Lord to be Carmelites who are most dear to the Mother of God” [Letters VI/4:1].

After his early education he received a call from God for priestly life. At the beginning itself Fr. Palackal acted as the divine instrument and took the boy to Pallipuram seminary in 1818. Fr. Palackal noted that this young seminarian who was gifted with extraordinary intelligence, devotion, prudence and maturity, was predestined by God for greater things. Kuriakose, from his part wholly submitted to his Master and most willingly accepted him as his spiritual guide [Positio, p.478] and model for life. Fr. Chavara thus records his relationship with the Malpan: “From my childhood onwards Malpan took care of me, looked after my bodily and spiritual needs, taught me

and helped me in my all-round growth. He showed towards me till his death more affection than his blood relatives and spiritual disciples. He lovingly entrusted me as the heir of his inheritance with the duty of doing the work of Monastery, which was his sole wealth" [MC IV, p.82].

Malpan entrusted Kuriakose with many responsible duties, such as teaching the old Philippose Syriac language [MC A.I, pp.104-105]. He sent Kuriakose and some others to Varapuzha to learn the Latin language and later to the parish priest of Thanky to learn also Portuguese language.

In 1817 seminarian Kuriakose was given tonsure [*astapad pattam*] by the Vicar Apostolic of Varapuzha, Msgr. Peter Alcantra[4]. "The portion of my inheritance is the Lord" [Ps.119:57] – this was the motto which the young cleric made his own. Soon a tragedy took place in his family. He lost his parents and the only brother in an epidemic [MC I.C, p.350]. Kuriakose, was forced to return home. He boldly stuck to his vocation and made arrangements with his elder sister married at Edthva and her husband to settle at the house and take care of his brother's wife and daughter, and divided the parental property between them.

In 1827 Kuriakose received the subdiaconate and the following year the diaconate. Malpan Palackal entrusted Deacon Kuriakose the charge of the seminary whenever he had to be absent [Positio, p.55]. He was ordained priest on November 24, 1829 at St. Antony's Church, Artungal. After the solemn Mass at his parish Church on November 30, 1829 he returned to Pallipuram: "Even after the ordination he lived according to the direction of Malpan Thomas of Pallipuram. He preached in many Churches, a rare thing in those days. He carried out many other pastoral activities with great diligence. He preached a retreat at Pulincunnu at the insistence of the parishioners there. Even now many who took part in that retreat recollects how great emotion and what good fruit it produced" [SP, p.30]. Now the Malpan made

Fr. Chavara his assistant in seminary. Practically all the works were done by the young priest. At the same time this zealous representative of Christ was eager to get involved in the pastoral activities in the parish Churches, which won the admiration of all.

CHAPTER V

FOUNDATION OF THE CMI CONGREGATION

5.1. MEETING THE BISHOP

During this time the desire to lead a contemplative and ascetic life was becoming more and more intense in the hearts of Frs. Palackal and Porukara. They were grieved at the absence of a tapasubhavanam for the priests, because of which there lacked a lot of good. Hence they wanted to erect a dharsanaveedu [a house of visions],but could not realize it because of want of help[MC I.A, p.15]. After a lot of prayerful discussion both of them decided to meet Msgr.Stabilini for permission for leading an eremitic way of life. Br. Jacob Kaniyanthara in his diary uses the expression vachedathum othungi parkan[5].

5.2. THE RESPONSE OF THE BISHOP

According to the version of Kaniyanthara, Msgr. Stabilini thus replied: “If the erudite persons like you opted to live a solitary life in silence, who will be there to teach the people of the world?”[6]. Then he added: “If you are willing [to undertake such a ministry], you can start a Monastery, which will be useful for all”[7]. Msgr. Stabilini’s words seem to have been inspired by the Spirit. He was instrumental for giving the eventual Religious Institute an ecclesial orientation. The future religious should focus their life and activities for the benefit of the Church. At that time there were very few erudite persons in Kerala, and the Church needed such teachers and educators who could fortify and deepen the faith of the ordinary Catholics. Whatever Fr. Chavara and companions did undertake in future had this ecclesial dimension,

which embraced even the communities of the non-Catholics.

Both priests where enthusiastic to such a proposal, but they were discouraged on account of financial problems. Only the kings could accomplish such a project! The Vicar Apostolic encouraged them, inviting their attention to the support of good Christians. At this suggestion Frs. Palackal and Porukara departed and consulted some of their friends, who wholeheartedly subscribed to the idea of the Bishop. Then they returned to the residence of the Bishop, who asked them to write in his name a circular letter for alms [Dharmakadalassu]. Also he contributed Rs. 200.

5.3. CHARISM ACCORDING TO DHARMAKADALASSU

Msgr. Stabilini's circular letter for alms was drafted by Frs. Palackal and Porukara. Hence the purpose for starting a Monastery as expressed by them in that letter demands special attention, as it will shed light into the charism of congregation. The following are the main perspectives:

- for the greatest praise of the Lord
- for the effulgence of the Church
- for alertly performing prostrating prayers[namaskaram]
- for unceasing spiritual apostolate
- for giving good examples so that the ignorant people may be induced to imitate them
- to attract to the religious life those who are wiling
- to bring back the scattered sheep
- for the welfare of the Church
- for the concord [nirapp] of the earthly kingdoms and the whole world
- they are called forever to the nearby kingdom of heaven, for becoming integral by the Lord Almighty
- they are elected for being separated from the earthly affairs and dedicated for the spiritual things

These expressions point to the two-fold dimension of religious life. They are totally separated and dedicated to the Lord. The separation, however, is meant for the service of the people, in order to

make them God's own. These vertical and horizontal dimensions are intimately and inseparably integrated. Bhakti marga and karma marga are fused together. Contemplation leads to action; action leads to contemplation. Ecclesial perspective is given the main focus. The religious are called to serve the Church. They are to be concerned with the welfare of the separated brethren. At the same time they have to work to establish concord and peace between countries and the whole world. The underlying idea is truly biblical. The religious have to foster the unity between heaven and earth, secular and sacred.

5.4. THE DHARMAKADALASSU OF THE GOVERNOR OF KODUNGALLUR

Also the Portuguese Governador blessed this religious enterprise by providing a circular letter for alms8. He also points out the purpose of starting a religious congregation for priests:

- The institution is meant for the residence of the priests who are eager to grow in the way of perfect goodness [virtue]
- Those who willingly reside there should be engaged themselves in the way of practice of virtue
- To give practical example of the goodness and authority of spiritual life and the evangelical mysteries
- The religious house is intended as to become the holy abode like the upper room of the Zion where the Spirit of the Lord descended so that the inmates be filled with the zeal and consciousness as to call the people to a life of repentance
- Such a holy abode will help the whole town to be filled with the sweet-smelling fragrance of virtue, and will turn many to the way of salvation, and thus bringing out salvation to many souls and the greater glory of God.

This circular letter discloses the expectation and hope of the ecclesiastical authorities at the foundation of a religious institute. Here also both vertical and horizontal dimensions are stressed. Because of the godly life of the religious the whole town will feel the holy and celestial fragrance, which will attract many to turn to the path of salvation.

5.5. THE CIRCULAR LETTER OF FR. NICOLAS

The Vicar General wrote to the parishes of Malankara and Kochi, soliciting for alms for the construction of the religious house. Here also we find the purpose of starting a Religious Institute:

- the inmates are burning with the love for the Lord Almighty
- they are being always engaged in singing his praises, and prostrating prayer and contemplation, and do their works
- they are willing to leave all the things of the world
- their lifestyle will provide good example to others and will bring out spiritual profits for many, thus will increase the glory of the Almighty, as well as the effulgence of whole Church
- this will produce the best fruits for the good [nila] of the people of the world, concord of the earthly kingdoms and the growth of faith

Also in this circular letter the contemplative and active dimensions of the religious Institute are given equal focus. It has also given the ecclesial aspect. The whole world will enjoy the fruits of its prayerful and apostolic activities.

5.6. IN SEARCH OF SITE

Although the permission to start the Religious Institute was obtained on November 1, 1829 the collecting of alms started only after four months; the journeys for finding suitable place did not take place even after four months [MC I, p.8]. The Deacon Chavara was ordained on November 29, 1829. Thus the expeditions in search of place took place at least only after nine months of his ordination. Fr. Chavara gives vivid and detailed accounts of such journeys, which can be written down only by a person who has been an eye witness to them. Still because of his extraordinary humility he does not in the early stages mention his name; he preferred to remain concealed. Fr. Chavara has accurately written about the places where the Malpan and his party went for collecting alms and the amount and the names of persons who had contributed [MC, p.4].

As we have seen, Fr. Palackal who loved the young Kuriakose as his most favourite disciple would have shared with him his intimate thoughts concerning starting a tapasubhavanam and dharsanaveedu

for the priests [MC, p.5] and his encounter with Msgr. Stabilini. Fr.Chavara thus writes in MC, p .65: "This writer Chavara Kuriakose who had decided from the younger age to live fully according to the mind of Malpan had said the first Mass with the Bishop at Arthungal when he received the priestly ordination, for the intention that God may give his grace in order this place and work may be realized, according to the counsel [budhichollal] of these priests [Palckal and Porukara].

These words speak for themselves. Young Chavara, during his seminary days was living according to the mind of Fr. Palackal. He had no other mind or desires other than those of his Rector. He knew well about the intention of starting a Religious Institute, and has made it his own. Besides he was in communion with Fr. Porukara. Both of them encouraged him to offer his first Mass for the realization of that dream. The new priest was cherishing the same idea. That was why he willingly offered the first Mass for that intention. Thus it becomes clear that both Frs. Palackal and Porukara were considering him as one of them in the venture for starting the tapasubhavanam and dharsanaveedu.

Being encouraged by the wholehearted involvement of this dynamic and well-talented young priest Frs. Palackal and Porukara set out to collect alms, entrusting Fr. Chavara with the administration of Pallipuram seminary9. Even then he now and then took part in collecting alms [MC, p.26]. He became actively involved in the expeditions in search of a proper place for the religious house, since Fr. Palackal had become sick and was bed-ridden at Pallipuram. MC, p.35 mentions that Chavara was present when the party went to the place of Pooroth and climbed many hills. It seems that he was an eye witness when they had happened to see Mannanam Hill from a distance [MC, p.44; SP, p.31]. Probably he accompanied Fr. Porukara to the house of Thayil Tharakan and climbed to see Mannanam Hill [MC, p.47]. According to MC, pp.52-53 Fr. Porukara and Chavara in the company of Br. Jacob Kaniyanthara once more climbed Mannanam Hill, made a detailed

study of it and mentally opted for that place. It said in MC, pp55-57 that Fr. Palackal sent Fr. Chavara to Mannanam on Wednesday after Easter. He participated in the works to clear the bushes. Then he went back to Pallipuram. After getting the permission of the Bishop to construct a chapel [kurishupally], Fr. Palackal gave permission to Fr. Chavara to go and settle in Bes Rauma [the name given to the Mannanam Monastery; literally it means " the house on the top"], since he was sick and Fr. Porukara had to travel a lot for collecting alms[MC, p.58].

MC, pp. 59-60 narrates how Fr. Porukara, Fr. Chacko, Fr. Malayatoor and Fr. Chavara knelt down on the roots of the tree and in the light of the fire recited Vespers on the eve of the feast of St. George [April 24]. All of them lived in the granary and were fed by Perumalil Tharakan. On the third Sunday after Easter Frs. Chavara and Malayatoor went to Athirumpuzha Church and sang solemn Mass for the intention of getting the permission from the government through the intercession of St. George. "As Br. Jacob Kaniyanthara by the grace of God and with the help of treasurer could bring the document of permission from the government without paying any money we felt comfort [thanupp]…we cleared the ground for erecting the chapel" [MC, p.61].

Then Fr. Chavara describes the solemn erection of the big Cross, with the accompaniments of pipes, drums and much cheering on the hill top on April 14, 1831.The litany of all saints were sung in the presence of people gathered there. There happened then an unpleasant incident. A boy had been bitten by a poisonous snake and was to be carried to the foot of the hill. Fr. Porukara then in firm faith sprinkled on the boy the Holy water and asked all to pray for the boy. He did not allow the people to take him to physician. In the morning the boy was keeping well [MC, p.62].

After the erection of the big Cross and the temporary shed the work like clearing the hill, etc., got more momentum. At evenings the

litany to all saints was recited together. Fathers and Br. Jacob Kaniyanthara were organizing the works. They used to spend night at Athirumpuzha Church, say the Holy Mass there and then return to Mannanam.

The laying of the foundation stone for the Monastery took place on May 11, 1831. Although Msgr. Stabilini had agreed to lay the foundation stone and had come to the temporary shed, he could not do it because he was very sick. There arose a holy dispute. Who has to lay the foundation stone, Fr. Palackal or Fr.Porukara? Both of them were very humble and wanted to give that honour to the other. Finally Fr. Porukara was selected. Now the question was concerning the patron saint. Msgr. Stabilini recommended the name of John the Baptist; Fr. Palackal wanted the name of St. Dominic; Fr. Porukara insisted on the name of St. Joseph. At last others complied with the desire of Fr. Porukara. Thus the first religious house at Mannanam came to be known as the Monastery of St. Joseph. In a few weeks time the chapel was completed and blessed. On the Pentecost day, the first Holy Mass was celebrated [MC.A, pp. 63-64]. A shed also was built attached to the chapel for the convenience of the people.

5.7. TROUBLES AND CHALLENGES

As things were moving in a smooth way Msgr. Stabilini left for Rome in 1832 and Msgr. Francis Xavier was appointed as Vicar Apostolic in his place. At this unforeseen happening the fathers lost all the earthly hope [bhumikadutha saranamokkeyum kettu]. Both Frs. Palackal and Porukara, together with Fr. Chavara and another young priest went to Arthungal to bid farewell to their beloved Bishop. As the boat carrying Msgr. Stabilini left, all of them in great sadness went to Arthungal Church and spent there as dhukarathri [night of sorrows]. The next day Fr. Palackal left for Pallipuram; Fr. Porukara went to different places for collecting alms. Fr. Chavara and Br. Jacob Kaniyanthara returned to Mannanam to continue the works [MC.I, pp. 65-66].

The new Vicar Apostolate was not favourable to the Mannanam venture. He wanted to test the true religious spirit and spiritual motives of the founding fathers. Fr. Chavara gives a detailed account of the desperate situations they were submitted to in MC I.A, pp. 66-71. Msgr. Francis Xavier demanded to bring to him the document of permission for starting the Monastery. The Fathers showed the letter of Msgr. Stabilini. Then he appointed Fr. Chavara as the Vicar of the Church of Southern Pallipuram. At this all felt sadness and distress, since there was nobody to stay at Mannanam and supervise the works. Was the Bishop planning to obstruct the construction? After consulting together Fr. Palackal sent Fr. Chavara to the Vicar Apostolic to explain to him the situation. In case he was not willing to listen to the petition, Fr. Chavara was instructed to undertake the parish job.

Accordingly Fr. Chavara went to the Vicar Apostolic and explained to him that in case he had to leave Mannanam the whole construction process will be stopped, since Fr. Palackal was bed-ridden at Pallipuram and Fr. Porukara was journeying to different places for collecting alms. To this petition Msgr. Francis Xavier ordered him to obey. Even then in his sincerity and simplicity Fr. Chavara continued to convince the Bishop of his grievance. At this Vicar Apostolic severely reprimanded the young priest of his disrespectful behaviour. The terrified Chavara immediately went to Pallipuram to undertake the ministry. Also Msgr. Francis Xavier ordered Fr. Porukara to go as Vicar of the Churches Kayamkulam and Pillathoppu. After consulting Fr. Palackal he took charge of those parishes with sadness.

There took place a further incident. Now and then Fr. Chavara used to go to Mannanam, entrusting the parish to the newly ordained priest Fr. Varcky, the Malpan's nephew. Unfortunately he once beat a parishioner who then complained to the Vicar Apostolic, saying that Fr. Chavara does not stay at the parish and administrate it with a young priest who insulted him in the presence of the parishioners. To this Msgr. Francis Xavier sharply reacted. He demanded Fr. Chavara to pacify the petitioner, and forbade him not to be absent from the

parish for more than eight days. Accordingly Fr. Chavara placated the insulted one. With the consent of Fr. Palackal he went to the Bishop's house to plead once more to relieve him from the parish job, explaining the reasons, and appoint Fr. Varcky in his place. Fr. Chavara uses the phrase "paithangalude sidhantham pole" [as children used to insist to get something from the mother]. He says that he had done a greatest fault. The Bishop asked him to go out, to which he complied with sadness. Msgr. Francis Xavier was convinced of the genuineness of the petition and the zealous sincerity of Fr. Chavara. Thus he commanded him to send Fr.Varcky to him. To this Fr. Chavara's reply was a senseless one [vakathirivillatha uttharam]. The Bishop turned to him with the chair with a loud voice and warned him of grave consequences. The frightened priest knelt down, kissed the hands of the Bishop and left the place. About this incident he thus writes: "I have said so because of my ignorance and the great desire to have a Monastery". Msgr. Francis Xavier then released Fr. Chavara of the duty of the Vicar and entrusted the parish to Fr. Varcky.

5.8. STARTING OF RELIGIOUS LIFE

As the impediments were favourably settled, the priests could begin the community life proper to religious. "From that day I decided to become wholly religious and kept aloof from the blood relatives and made income and expense common…" Fr. Geevarges Kalluthra often joined him…when Fr. Porukara was relieved of the office of parish priest, he also came to Mannanam. On June 18, 1840 Fr. Geevarghes Thoppil became a member of community [MC I.A, pp. 70-71]. The daily time table practised then is recorded in MC.I.A, pp. 72-73: "Because of the great zeal of Fr. Porukara the community recited in three times the rosary of 153 beads, the prayer to the Mother of Dolours, the prayer to St. Joseph, the prayer of scapular, Sundays noon the High Mass, sermon, then rosary and the Holy observance throughout the day, unceasing work, during the great Fast the recital of Hudra the canonical prayer, Friday afternoons the 14 stations of the Cross in a solemn way, from the foot of the hill, erecting 14 crosses, climbing the hill. Many pious people from the parishes of Athirumpuzha,

Punnatra, Kudamaloor and Kaipuzha used to come to participate in it".

One thing worthy to be noted is this: from the very beginning of finding the place for Dharsanaveedu both the clergy and people actively supported and financially helped the venture. Mannanam Monastery came into existence from the whole-hearted cooperation of the Church leaders and the faithful as well as the non-Catholics. In other words, it was a movement inspired and guided by the Holy Spirit for the welfare of the Kerala Church.

Endnotes

1. See Mannanam Chronicles [MC], IV, 81-126. Since the English version often lacks precision and accuracy, the original Malayalam texts are literally translated in this study. Also other writings of Fr. Chavara are given exact renderings from the original Malayalam.

2. Br.Jacob Kaniyanthara in his diary, MC I, p.5 also mentions this fact.

3. Porukara kuriakose Eliseus, Stapaka Pithakanmar [SP][Malayalam, p.19]

4. Leopold Beccaro, A Short Biography of Blessed Kuriakose Elias Chavara, ed by Lucas Vithuvatical, Mannanam, ,2003, pp 5f; SP, p.30

5. A.M.Mundadan, [Blessed Kuriakose Elias Chavara, Dharamaram Publications: Banglore,2008, pp 77-78], doubts this version of Br. Kaniyanthara for the following reasons. Fr.Chavara, who was intimately associated with both Fr. Palackal and Fr. Porukara, does not leave even a hint about such a venture. However this is not a very solid objection. In the original MC.A ,pp1-14 are given as part of

the account of the construction of Dharsanaveedu. If this narration were omitted, there would be deprived of any account of meeting with the Vicar Apostolic which paved the way for starting a Monastery. Another objection raised by A.M.Mundadan is this: It is not easy to think that Fr. Palackal, who had dedicated whole of his life for the training of the seminarians, would think of retiring for an eremitic life. According to the author, Kaniyanthara, who was enthusiastic about the idea of eremitical life, in the company of Porukara, seems to have conjectured that the two priests must have proposed to Msgr.Stabilini the original inspiration of Fr. Porukara6. Although this may be a plausible suggestion, one cannot apriori reject the words of Kaniyanthara. This is nothing wrong to surmise that even Fr.Palackal, who loved the apostolic teaching life, would have come to entertain the idea of a solitary life of prayer during his last period of life.

6. These words imply that the Vicar Apostolic understood the request of the two priests as desire to lead an eremitic life, totally devoted to prayer and penance.

7. Fr.Valerian in his biography of Fr. Kuriakose Elias Chavara cites this circular letter,pp71-72

8. Br. Jacob Kaniyanthara in his diary wrongly names Chavara Deacon [MC I, p8]. Probably his reminiscences were written down at later time.

9. See the translation of the patent in the biography of Fr.Valerian, pp. 86-87.

1

കനീസിയൂസച്ചൻ സി. എം. ഐ. മക്കളോട്

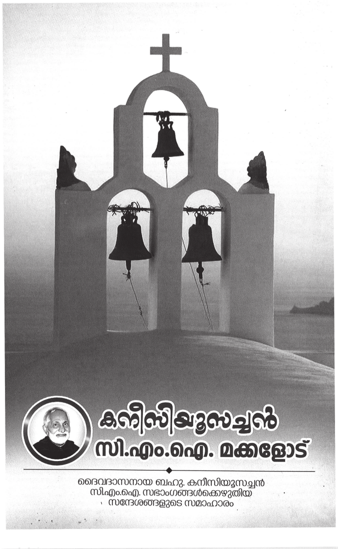

ദൈവദാസൻ ബ. കനീനിയൂസ് തെക്കേക്കര (1947 - 1998) സി. എം. ഐ സഭയിലെ പ്രബലനായ ഒരു ഭരണാധികാരിയും സന്യാസാചാര്യനുമായിരുന്നു എന്നതു സുവിദിതമായ യാഥാർത്ഥ്യമാണ്. എന്നാൽ അതിനപ്പുറമുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മീയതയും വ്യക്തിജീവിതത്തിലെ ലാളിത്യവും ദൈവസ്നേഹത്തിൽ തുടിച്ചിരുന്ന ഒരു ഹൃദയവും അദ്ദേഹത്തോടുകൂടെ ജീവിക്കുകയും അടുത്തിടപ്പെടുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള എല്ലാവർക്കും അനുഭവവേദ്യമായിട്ടുണ്ട്. മരണത്തെ അതിജീവിച്ച ഒരു വ്യക്തിയായി ബ. കനീനി

യൂസച്ചൻ ജനഹൃദയങ്ങളിൽ ലബ്ധപ്രതിഷ്ഠനേടാനുള്ള കാരണങ്ങളിൽ ചിലതാണ് ഇപ്പറഞ്ഞവ.

രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ സുനഹദോസിനുശേഷമുള്ള നവീകരണപ്രക്രിയയുടേ മൂർദ്ധന്യകാലങ്ങളിൽ സഭയുടെ ഭരണചക്രം തിരിക്കാൻ ദൈവം തെരഞ്ഞെടുത്ത വ്യക്തിയെന്ന നിലയിൽ നിഷ്ഠാചാരങ്ങൾക്കപ്പുറമുള്ള ചൈതന്യാന്വേഷണത്വരയിൽ സന്യാസജീവിതത്തിന്റെ കാതലും കരുത്തും കാത്തുസൂക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് സഭയെ ആധുനികവത്കരിക്കാൻ നിയോഗിക്കപ്പെട്ട വ്യക്തിയായിരുന്നു അദ്ദേഹം.

മാറ്റങ്ങളിൽ, നവപന്ഥാവുകളിൽ സഭ നീങ്ങുമ്പോഴുള്ള ആകുലതകളും ആശങ്കകളും ആത്മനിർവൃതിയും നിരത്തിവെച്ചിരിക്കുന്ന ദിവ്യസന്ദേശങ്ങളുടെ സമാഹാരമാണ് ഈ ഗ്രന്ഥം. സഭയെക്കുറിച്ചുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വപ്നങ്ങൾ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളുടെ അപഗ്രഥനത്തോടൊപ്പം ഈ സന്ദേശങ്ങളിൽ സംലഭ്യമാണ്. അടിയുറച്ച ബോധ്യങ്ങളുടെ ആദ്ധ്യാത്മികതയെ തൊട്ടറിയാൻ ഈ സന്ദേശങ്ങൾ ഇന്നും സി. എം. ഐ. സഭാംഗങ്ങൾക്ക് പ്രചോദനമാകട്ടെ എന്നാശംസിക്കുകയും വിശുദ്ധനായി നാമകരണം ചെയ്യപ്പെടുവാനുള്ള നടപടിക്രമങ്ങൾക്ക് ഈ ഗ്രന്ഥം ആക്കം നൽകട്ടെ എന്നും ആശംസിക്കുന്നു.

വില	:	100 രൂപ
പ്രസിദ്ധീകരണം	:	The Vice Postulator Canisius Publication Kottamuri, Thrissur 680732

2

സ്ത്രീ പുരുഷ മനഃശാസ്ത്രം

ഡോ. തോമസ് അമ്പൂക്കൻ

ഏറ്റവും സങ്കീർണതകൾ ഒളിച്ചുവച്ചിട്ടുള്ള ഒരു പ്രതിഭാസമാണ് മനുഷ്യമനസ്സ്. മനുഷ്യമനസ്സുകളെ അപഗ്രഥിക്കുകയും സങ്കീർണ്ണതകളിൽനിന്ന് അതിനെ പുറത്തുകടക്കുവാൻ സഹായിക്കുകയും ജീവിതം ആനന്ദകരവും ആസ്വാദ്യകരവുമാക്കിത്തീർക്കുവാൻ അറിഞ്ഞും അറിയാ തെയും മനുഷ്യ മനസ്സുകൾ കൊരുക്കുന്ന കെണികളെയും വിഷമവൃത്തങ്ങളെയും അതിജീവിക്കാൻ മനസ്സിനെ ശക്തമാക്കുകയാണ് നല്ല മനഃശാസ്ത്രജ്ഞർ ചെയ്യുക. മനസ്സെന്ന പ്രഹേളികയെ മനസ്സിലാക്കുവാനുള്ള ശക്തവും ശാസ്ത്രീയവുമായ പരിശ്രമങ്ങൾ 19-ാം നൂറ്റാണ്ടിലാണ് തുടങ്ങുന്നത്. സിഗ്മണ്ട് ഫ്രോയിഡ്, സ്കിന്നർ, പിയാഷെ, പാവ്ലോവ്, കാൾയുങ്, ഇങ്ങനെ മനഃശാസ്ത്രജ്ഞരുടെ ആ നിര നീണ്ടുപോവുന്നു.

മനസ്സ് സങ്കീർണതയുടെ കൂടാണെങ്കിൽ രണ്ടു വ്യക്തികൾ, രണ്ടു മനസ്സുകൾ സമ്മേളിക്കുകയും ഏറ്റുമുട്ടുകയും സംവദിക്കുകയും നിരന്തര സമ്പർക്കത്തിലാണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന വൈവാഹികജീവിതത്തിൽ വ്യക്തികൾ അറിഞ്ഞും അറിയാതെയും വ്യത്യസ്തമായ പശ്ചാത്തലങ്ങളിൽ നിന്നും ചേക്കേറിയെത്തുമ്പോഴുണ്ടാവുന്നതും സംഭവിക്കാവുന്നതുമായ പ്രാതിഭാസികത ഊഹിക്കാവുന്നതേയുള്ളു അതിൽതന്നെ പ്രക്രുത്യാ വ്യത്യസ്തവും വൈരുദ്ധ്യങ്ങളുൾക്കൊള്ളുന്നതുമായ സ്ത്രീ പുരുഷ മനസ്സുകളുടെ ഒരുമിച്ചുചേ

രലാണല്ലൊ വിവാഹജീവിതം. നൈരന്തര്യങ്ങളുടേതായ ജീവിത പന്ഥാവിൽ സ്വയംതീർക്കുന്നതും പാരമ്പര്യമായുമുള്ള നമ്മുടെ പ്രതീക്ഷകളെ താളം തെറ്റിക്കുന്ന പ്രവൃത്തികളും അപ്രതീക്ഷിതപെരുമാറ്റങ്ങളും, വിവാഹപങ്കാളികളിൽ നിന്നുമുണ്ടാകുമ്പോൾ പകച്ചുപോകാതെ മന:ശാസ്ത്രജ്ഞരുടെ സഹായം തേടാനും പരസ്പരം മനസ്സിലാക്കാനും വഴിയൊരുക്കുന്ന ഒരുത്തമഗ്രന്ഥമാണ് ഡോ. തോമസ് അമ്പൂക്കൻ സി. എം. ഐ.യുടെ 'സ്ത്രീ പുരുഷ മന:ശാസ്ത്രം' എന്ന ഗ്രന്ഥം. എല്ലാവരും പ്രത്യേകിച്ച് വിവാഹജീവിതത്തിലേക്കു കടക്കുന്നവർ അവശ്യം അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ട കുറെ വസ്തുതകൾ അനുഭവത്തിന്റെ ചേരുവകൾ ചേർത്ത് അണിയിച്ചൊരുക്കിയിരിക്കുകയാണ് ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ. മന:ശാസ്ത്രത്തിനപ്പുറമുള്ള ദൈവികപരിപാലനയുടെ നിദർശനങ്ങളും വേദഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ ഈ ഗ്രന്ഥം നിരത്തിവെക്കുന്നു.

ഗ്രന്ഥകാരന് അനുമോദനങ്ങളും ആശംസകളും നേരുന്നു. ഒപ്പം ധാരാളം അനുവാചകരും ഉണ്ടാവട്ടെ എന്നാശംസിക്കുന്നു.

പ്രസിദ്ധീകരണം	:	Media House, Calicut
വർഷം	:	2016

അനുസ്മൃതി - 43

നൂറ്റമ്പത് വർഷം പൂർത്തിയാക്കുന്ന കുടുംബദർശനം

ഫാ. തോമസ് പന്തപ്ലാക്കൽ സി.എം.ഐ.

2018 ഫെബ്രുവരി 13ന് കുടുംബജീവിതക്കാർക്കുവേണ്ടി വി. ചാവറപിതാവ് എഴുതിയ കുടുംബചട്ടം, ഒരുനല്ല അപ്പന്റെ ചാവരുൾ 150-ാം വർഷത്തിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുന്നു. ക്രിസ്തീയ കുടുംബജീവിതത്തേക്കുറിച്ച് തിരുസഭയിലുണ്ടായ ആദ്യത്തെ ആധികാരികരേഖയാണ് ഇത്. പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ മേലൊപ്പുള്ള അദ്ദേഹം എഴുതിയ ഈ ലേഖനം കാലത്തിനതീതമായ കുടുംബമാർഗരേഖയാണ്. ഭാരതത്തിലെ കേരളമണ്ണിൽ നിന്നാണ് ഇത്തരമൊരു രേഖ ലോകത്തിനു ലഭിച്ചത് എന്നതിൽ നാമെല്ലാവരും അഭിമാനം കൊള്ളുന്നു. 2014ൽ റോമിൽ കുടുംബത്തെക്കുറിച്ചു പഠിക്കുവാൻ നടത്തിയ അസാധാരണസിനഡിൽ മാർപ്പാപ്പാ മുതൽ മറ്റെല്ലാ സിനഡു പിതാക്കൾക്കും ഒരുനല്ല അപ്പന്റെ ചാവരുളിന്റെ ഇംഗ്ലീഷ്, ഇറ്റാലിയൻ കോപ്പികൾ പഠനത്തിനായി നൽകുവാൻ സാധിച്ചു എന്നതും ഭാരതസഭയ്ക്ക് അഭിമാനകരമാണ്. മൂന്നാം സുവർണജൂബിലി ആചരിക്കുന്ന ഈ ചെറുഗ്രന്ഥം ഇന്നത്തെ കുടുംബങ്ങൾക്ക് ഏറ്റം അനുയോജ്യമായ കുടുംബമാർഗ്ഗരേഖയാണ്.

കുടുംബങ്ങളിൽ സ്നേഹം(ഉപവി), സമാധാനം, ജീവിതക്രമം, ദൈവശുശ്രൂഷയിലും നിത്യരക്ഷയിലുമുള്ള ശ്രദ്ധ, ദൈവഭയം, നീതിബോധം ഇവ ആറും കുറഞ്ഞുവരുന്നു എന്നു തിരിച്ചറിഞ്ഞ ചാവറ പിതാവ് കുടുംബങ്ങൾക്ക് മാർഗനിർദ്ദേശം കൊടുക്കുവാൻ ദൈവവെളിച്ചത്തിനായി പ്രാർത്ഥിച്ചു. ദൈവനിവേശിതനായി 1868ൽ അദ്ദേഹം എഴുതിയ ഒരുനല്ല അപ്പന്റെ ചാവരുൾ അഥവാ കുടുംബക്രമം/ചട്ടം ചേന്നൻകരി സ്വന്തം ഇടവകാതിർത്തിയിൽ വീടിന്റെ അടുത്തുള്ള കുരിശുപള്ളിയിൽ സൂക്ഷിക്കുവാനും

മാസംതോറും ഒരുമിച്ചുകൂടി പഠനത്തിനുമായി ഏല്പിച്ചു. 150 വർഷങ്ങൾ പിന്നിട്ടിട്ടും ലക്ഷക്കണക്കിനു കോപ്പികൾ നമ്മുടെ കുടുംബങ്ങളിൽ ഇന്നും സ്വീകാര്യമായിരിക്കുന്നത് കുടുംബങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ തിരുത്തലുകളും ഓർമ്മപ്പെടുത്തലുകളും പ്രവാചകശബ്ദത്തിൽ നിന്നുള്ളതായതു കൊണ്ടാണ്. 87-കാരനായ അഭിവന്ദ്യപവ്വത്തിൽ പിതാവിന്റെ ബാല്യകാലത്ത് ഈ കുടുംബക്രമം വീടുകളിൽ ഉണ്ടായിരുന്നതായി അദ്ദേഹം അനുസ്മരിക്കുന്നുണ്ട്. ഒരു നൂറ്റാണ്ടെങ്കിലുമായി നമ്മുടെ നാട്ടിൽ പ്രചാരത്തിലിരിക്കുന്ന ചെറുഗ്രന്ഥമാണ് '*ഒരു നല്ല അപ്പന്റെ ചാവരുൾ*' . ഭൂമിയിലെ സ്വർഗമായിരിക്കേണ്ട കുടുംബം സ്വർഗരാജ്യത്തിനു സദൃശ്യമായിരിക്കണം എന്ന നിർവചനത്തോടെയാണ് അദ്ദേഹം എഴുതിത്തുടങ്ങിയത്. അതിപ്രകാരമാണ് ഒരുനല്ല കൃസ്ത്യാനികുടുംബം സ്വർഗരാജ്യത്തിനു സദൃശ്യമാകുന്നു. അതിനുള്ള ന്യായങ്ങളായി അഞ്ചുകാര്യങ്ങളും അദ്ദേഹം നിർവചനത്തിൽ സൂചിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്.

1. രക്തത്താലും സ്നേഹത്താലും ബന്ധിതരായവർ.
2. മാതാപിതാക്കളുടെ നേരെ അനുസരണവും ആദരവും ഉള്ളവർ.
3. ദൈവത്തോടും മനുഷ്യരോടും സമാധാനത്തിൽ നടക്കുന്നവർ
4. അവരവരുടെ ജീവിതാന്തസ്സിനനുസരിച്ച് നിത്യഗതിയെ പ്രാപിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നവർ.
5. ഐക്യത്തിൽ ഒന്നിച്ചു ജീവിക്കുന്നവർ.

ഇപ്രകാരമുള്ളവരുടെ കൂട്ടായ്മയാണ് കുടുംബം. ഇതാണ് സ്വർഗരാജ്യത്തിനു സദൃശ്യമായ ഭൂമിയിലെ സ്വർഗം. കുടുംബത്തിലെ ഓരോ വ്യക്തിയും ദൈവികപദ്ധതിയിലും തിരുസഭയുടെ പദ്ധതിയിലും സാമൂഹ്യപദ്ധതിയിലും എങ്ങിനെ ആയിരിക്കണമെന്നുള്ള പ്രായോഗികനിർദ്ദേശങ്ങളാണ് ഒരുനല്ല അപ്പന്റെ ചാവരുൾ . വിശുദ്ധഗ്രന്ഥത്തിൽ അടിസ്ഥാനമുള്ള മനുഷ്യബന്ധങ്ങളിൽ ആരംഭിക്കുന്നതും കൂട്ടായ്മയിലും ഒരുമിച്ചുള്ള ജീവിതത്തിലും, ദൈവത്തിന്റെ അധികാരത്തിലുള്ള പങ്കുചേരലിലും, സ്നേഹത്തിന്റെ പ്രമാണത്തിലും, നിത്യരക്ഷയിലൂന്നി നിൽക്കുന്ന വിവിധ ജീവിതാന്തസുകളിലും പെടുന്ന അഞ്ചുമാനങ്ങൾ ഈ നിർവചനത്തിൽപ്പെടുന്നു എന്നത് അതിശയകരമായ അറിവാണ്.

ഒരു നല്ല അപ്പന്റെ ചാവരുളിൽ മക്കൾ ആരെന്നും അദ്ദേഹം നിർവചിക്കുന്നുണ്ട്. അതിപ്രകാരമാണ്.

സർവ്വേശ്വരൻ തമ്പുരാൻ സൂക്ഷിപ്പാനായിട്ടു നിങ്ങളുടെ കയ്യിൽ ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു നിക്ഷേപമാകുന്നു മക്കൾ . ഈ നിർവചനം പൂർത്തിയാകുന്നത് മക്കളേക്കുറിച്ചുള്ള മാതാപിതാക്കളുടെ കടമകളെക്കുറിച്ച് ഓർമിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണ്. നാലുകാര്യങ്ങളാണ് ഇവിടെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നത്. അവരെ

1. ഈശോമിശിഹായുടെ തിരുച്ചോരകൊണ്ടു വിശുദ്ധീകരിക്കണം.
2. ഈശോമിശിഹായുടെ ശുശ്രൂഷികളാക്കണം.
3. വിധിദിവസത്തിൽ ഈശോമിശിഹായ്ക്ക് തിരികെ ഏല്പിക്കണം.
4. ഇതിനായി ഈശോമിശിഹാ നിങ്ങളുടെ കയ്യിൽ ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്ന ആത്മാക്കളാകുന്നു മക്കൾ.

ദൈവശാസ്ത്രത്തിലൊ ബൈബിൾ വിജ്ഞാനീയത്തിലൊ യാതൊരു പാണ്ഡിത്യവും ഇല്ലാത്ത ചാവറ പിതാവ് ദൈവികവെളിച്ചത്താൽ മാത്രമാണ് ഇപ്രകാരം കുറിച്ചത്.

കുടുംബം : ചാവറപിതാവിന്റെ പ്രവാചക ദർശനത്തിൽ

പ്രവാചകൻ മുൻകൂട്ടിക്കാണുകയും സധൈര്യം മാർഗനിർദ്ദേശം നൽകുകയും ചെയ്യുന്ന ആളാണ്. കുടുംബങ്ങളിൽ വന്നുഭവിക്കാവുന്ന തകർച്ചകളെക്കുറിച്ച് മുൻകൂട്ടിക്കാണുകയും വ്യക്തമായ മാർഗനിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകുകയും ചെയ്ത കുടുംബത്തിന്റെ പ്രവാചകനായിരുന്നു വിശുദ്ധ കുര്യാക്കോസ് ഏലിയാസ് ചാവറ പിതാവ്. പത്തൊൻപതാം നൂറ്റാണ്ടിൽ കുടുംബങ്ങൾക്കുവേണ്ടി അദ്ദേഹം കുറിച്ച് തന്ന മാർഗരേഖ ഒരുനല്ല അപ്പന്റെ ചാവരുൾ കാലത്തിനതീതമായി ഇന്നും നാളെയും മറ്റന്നാളും മൂല്യവത്തായി നിലനിൽക്കുമെന്നത് പഴയനിയമത്തിലെ പ്രവാചകന്മാരെപ്പോലെ ദൈവസ്വരം ശ്രവിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം കുറിച്ചുതന്ന രേഖയായതുകൊണ്ടാണ്.

അഞ്ചുമുതൽ പത്തുവരെ പ്രായത്തിൽ കളരിപഠനം കൊണ്ടു കിട്ടിയ പൊതുവിദ്യാഭ്യാസവും, ഗുരുകുലസമാനമായ ഇടവകസെമിനാരിയിലെ വൈദികപരിശീലനവും മാത്രം കൈമുതലുള്ള ചാവറപ്പിതാവ് മോറൽ കോഡുകളുടെ സമാഹാരമായ പത്തുകല്പനകൾക്കു സമാനമായ വിധം കുടുംബജീവിതത്തിന്റെ വിവിധവശങ്ങളെക്കുറിച്ച്, വ്യക്തമായ മാർഗരേഖകൾ തന്നു എന്നുള്ളതുകൊണ്ടാണ് കുടുംബങ്ങളുടെ പ്രവാചകനായി അദ്ദേഹത്തെ കാണേണ്ടിവരുന്നത്. പത്തൊൻപതാം നൂറ്റാണ്ടുവരെയുള്ള ഇൻഡ്യൻ സഭയുടെ ചരിത്രത്തിലൊ ആഗോളകത്തോലിക്കാസഭയുടെ ചരിത്രത്തിലൊ കുടുംബജീവിതത്തിന്റെ നാനാവശങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഇത്രയും വ്യക്തമായ ഒരു മാർഗരേഖ നിർവചനത്തോടുകൂടി കണ്ടെത്താനില്ലാത്തതുകൊണ്ടും കുടുംബമൂല്യങ്ങളെ വിലയിരുത്തുവാൻ ഇത്രയും ലളിതമായതും സമഗ്രമായതുമായ ഒരു പഠനം ഇതുവരെ കൃത്യമായി ഉണ്ടാകാത്തതുകൊണ്ടും 1868ൽ എഴുതിയ ഒരുനല്ല അപ്പന്റെ ചാവരുൾ നമുക്കിന്നും ഒരു പാഠപുസ്തകമാണ്.

ഒരു നല്ല അപ്പന്റെ ചാവരുൾ എന്ന കുടുംബക്രമത്തിന്റെ പ്രത്യേകതകൾ

1. ഒരു സ്നേഹപിതാവിൽ നിന്നു വരുന്ന സാരോപദേശം

കേരളസഭയേ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇത് സ്നേഹം നിറഞ്ഞ ഒരു പൂർവ്വ പിതാവിൽ നിന്നു വരുന്ന സാരോപദേശമാണ്. തന്റെ അന്ത്യശാസനമായി ഇത് സ്വീകരിക്കണമെന്നും കഴിയുന്നവരൊക്കെ പകർത്തി എഴുതി വീടുകളിൽ സൂക്ഷിക്കണമെന്നും അദ്ദേഹം നിർദ്ദേശിച്ചു. തന്നെ ഓർക്കാൻ ഇതിൽകവിഞ്ഞു മറ്റൊന്നും ചെയ്യണ്ട എന്നും സൂചിപ്പിച്ചിരുന്നു. ഒരു നല്ല അപ്പന്റെ സ്നേഹവാത്സല്യത്തിന്റെ ഭാവം ഇതിൽ കാണുന്നുണ്ട്.

ഔദ്യോഗികരേഖകളിൽ ആശയങ്ങളെ വേർതിരിക്കാൻ നമ്പറുകൾ കൊടുക്കാറുള്ളതുപോലെ ചാവറപിതാവെഴുതിയ കുടുംബക്രമത്തിലും വിഷയവ്യത്യാസമുള്ളതിനെല്ലാം നമ്പറുകൾ കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്.

കുടുംബാംഗങ്ങൾ ദൈവത്തോടും, കുടുംബാംഗങ്ങളോടു പരസ്പരവും, മറ്റുള്ളവരോടും, തന്നോടുതന്നെയും സ്വീകരിക്കേണ്ട മനോഭാവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രായോഗികനിർദ്ദേശങ്ങളാണ് ഇതിലുള്ളത്.

2. ദൈവികവെളിച്ചം സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് എഴുതപ്പെട്ട കുടുംബക്രമം

സന്തോഷം, സമാധാനം, ജീവിതക്രമം, പരസ്നേഹം, ദൈവഭയം, നീതിബോധം തുടങ്ങിയ നന്മകൾക്കെതിരായി കുടുംബങ്ങളിൽ സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതും ഭാവിയിൽ വരാവുന്നതുമായ തിന്മകളെയും നാശങ്ങളെയും കുറിച്ച് വിലയിരുത്തിയ ചാവറപിതാവ് കുടംബങ്ങൾക്ക് വ്യക്തമായ ചില മാർഗ്ഗ നിർദ്ദേശങ്ങൾ കൊടുക്കണമെന്ന് ആഗ്രഹിച്ചു. ദിവ്യപ്രകാശത്തിനായി പ്രാർത്ഥിച്ച് ദൈവനിവേശിതനായാണ് കുടുംബക്രമം എഴുതിയുണ്ടാക്കിയത് എന്നദ്ദേഹം രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഒന്നരനൂറ്റാണ്ടു പിന്നിടുമ്പോഴും ഇന്നിന്റെ പ്രസക്തിക്കു കോട്ടം വരാത്ത മൂല്യവത്തായ പ്രായോഗിക നിർദ്ദേശങ്ങളായിരിക്കുന്നതിന്റെ കാരണവും സ്ഥലകാലാതീതമായി ഈ സന്ദേശം നിലനിൽക്കുന്നതും അദ്ദേഹം ദൈവനിവേശിതമായി എഴുതി എന്നതുകൊണ്ടാണ്. കുടുംബജീവിതത്തെയും, മാതാപിതാക്കളെയും, യുവജനങ്ങളെയും, കുട്ടികളെയും സംബന്ധിച്ച ഈ ക്രമം ധ്യാനകേന്ദ്രങ്ങളിലും, സ്റ്റഡി ക്ലാസ്സുകളിലും പുതുമയോടെ ഇന്നും ഉപയോഗിക്കുന്നതിന്റെ കാരണവും മറ്റൊന്നല്ല.

3. ചാവരുളിലെ അവതരണ സാമ്യത

ഉല്പത്തി പുസ്തകത്തിലെ 49-ാമത്തെ അദ്ധ്യായത്തിൽ 1 മുതൽ 27 വരെയുള്ള വചനങ്ങൾ പൂർവ്വപിതാവായ യാക്കോബ് തന്റെ മക്കൾക്കു കൊടുക്കുന്ന അവസാന അനുഗ്രഹഭാഗമാണ്. ഇതിലൂടെ അവരെ അനുഗ്രഹിക്കുന്നതിനോടൊപ്പം അവരിലെ സ്വഭാവ ദൂഷ്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും തിരുത്തേണ്ട മേഖലകളെക്കുറിച്ചും അവരെ ഓർപ്പിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു,

നിയമാവർത്തന പുസ്തകത്തിലെ 33-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ അവസാനമായി മോശ ഇസ്രായേൽ ജനത്തെ ആശീർവദിക്കുന്ന

ഭാഗമാണിത്. ഇവിടെ അവരുടെ സ്വഭാവത്തിന്റെ പ്രത്യേകതകളെക്കുറിച്ച് വിശദീകരിച്ചുകൊണ്ടാണ് ആശീർവാദം നല്കുന്നത്. ഇത് ഒരു തിരുത്തൽ നടപടിയും കൂടിയാണ്.

അപ്പസ്തോലപ്രവർത്തനങ്ങളിലെ 20-ാം അദ്ധ്യായത്തിലെ 18 മുതൽ 25 വരെയുള്ള വചനങ്ങളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ എഫേസൂസിലെ സഭയ്ക്കു പൗലോസ് ശ്ലീഹാ നല്കുന്ന അവസാന ഉപദേശമാണ് ഇത്. ഇതിലൂടെ അദ്ദേഹം അവരുടെ ജീവിതത്തിലേക്കാവശ്യമായ വ്യക്തമായ നിർദ്ദേശങ്ങളാണ് നല്കുന്നത്.

യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷത്തിൽ 13-ാം അദ്ധ്യായം 31 മുതൽ 16-ാം അദ്ധ്യായം 33 വരെയുള്ള വചനങ്ങൾ ഈശോ തന്റെ ശിഷ്യന്മാർക്ക് നല്കുന്ന അവസാന ഉപദേശങ്ങളാണ്. ഇതിൽ അവിടുന്ന് ദൈവത്തിന്റെ ദാനമായ സ്നേഹത്തെക്കുറിച്ചും ജീവനെക്കുറിച്ചും തന്റെ ശിഷ്യർക്കു പറഞ്ഞു കൊടുക്കുന്നു, അതിലൂടെ അവരിൽ നിന്ന് എന്താണ് തുടർന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നത് എന്നും വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്.

മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ച വിശുദ്ധഗ്രന്ഥഭാഗങ്ങളിലെല്ലാം, യാക്കോബു മുതൽ ഈശോ വരെ എല്ലാവരും അവരുടെ മനുഷ്യജീവിതത്തിന്റെ അന്ത്യനാളുകളിൽ കൊടുക്കുന്ന ഉപദേശങ്ങളും നിർദ്ദേശങ്ങളുമാണ്. ഇവയിലൂടെയെല്ലാം ജീവിതനവീകരണത്തിനാവശ്യമായ നിർദ്ദേശങ്ങളാണ് കൈമാറിയിരിക്കുന്നത്.

ഇവയോട് ഏതാണ്ട് സാമ്യമുള്ള അവതരണരീതിയാണ് ചാവറപിതാവും സ്വീകരിച്ചത്. കുടുംബജീവിതക്കാരുടെ വിശുദ്ധിയും വിശ്വസ്തതയും ഉത്തരവാദിത്വവും എന്താണെന്ന് അദ്ദേഹം നല്ല അപ്പന്റെ ചാവരുളിലൂടെ അവതരിപ്പിക്കുന്നു.

3. സന്ദേശത്തിന്റെ അവതരണരീതി

ചാവറപിതാവെഴുതിയ കൈയ്യെഴുത്തു പ്രതിയിൽ 24 പേജു കൊണ്ട് അവസാനിക്കുന്ന ഈ കുടുംബക്രമം വായനക്കാരുടെ മനസ്സിൽ പതിയാവുന്ന വിധം ചെറിയ ചെറിയ ഉപമകളിലൂടെയും, കഥകളിലൂടെയും, അനുഭവങ്ങളിലൂടെയും, തത്വചിന്തകളിലൂടെയും, ആപ്തവാക്യങ്ങളിലൂടെയും, അതിലുപരി ബൈബിൾ വചനങ്ങളി

ലൂടെയുമാണ് അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇവയിലൂടെ വിജ്ഞാന ചിന്തകൾ നൽകി എന്നതിലുപരി പ്രായോഗികനിർദ്ദേശങ്ങളാണ് നൽകിയിരിക്കുന്നത്. അവതരണരീതിയിൽ വി. മത്തായിയുടെ സുവിശേഷത്തിലെ അഞ്ചും, ആറും, ഏഴും അദ്ധ്യായങ്ങളോടും വി. ലൂക്കായുടെ സുവിശേഷത്തിലെ ആറാം അദ്ധ്യായത്തോടും സാമ്യമുണ്ട് ചാവറപിതാവിന്റെ കൃതിക്കും. ജീവിതനവീകരണത്തിനാവശ്യമായ നിർദ്ദേശങ്ങളാണ് ഇവ രണ്ടിലേയും ഉള്ളടക്കം.

5. വിഷയവതരണത്തിലുള്ള ശാസ്ത്രീയത

വിശുദ്ധഗ്രന്ഥം, തത്വശാസ്ത്രം, ദൈവശാസ്ത്രം, ധാർമ്മികശാസ്ത്രം എന്നിങ്ങനെ എല്ലാ ചിന്താധാരകളും തന്നെ, കളരിപഠനം കൊണ്ടു കിട്ടിയ പൊതുവിദ്യാഭ്യാസവും ഗുരുകുല സമാനമായ വൈദികപരിപാലനവും മാത്രം കൈമുതലുള്ള ചാവറപിതാവ് മോറൽ കോഡുകളുടെ സമാഹരണമായ പത്തു കല്പനകൾക്ക് സമാനമായവിധം 40- നമ്പറുകളിലൂടെയാണ് ഇത്ര മൂല്യവത്തായ കുടുംബക്രമം എഴുതിയിരിക്കുന്നത്.

6. മൂന്നു ദിശകളിലൂടെ വേണം ഈ ചെറുഗ്രന്ഥത്തെ വീക്ഷിക്കുവാൻ

1. ദൈവികപദ്ധതിയിൽ കുടുംബത്തിന്റെ സ്ഥാനം.
2. തിരുസഭയുടെ ദൗത്യത്തിൽ കുടുംബത്തിന്റെ സ്ഥാനം.
3. സാമൂഹ്യബന്ധത്തിൽ കുടുംബത്തിന്റെ സ്ഥാനം.

7. കുടുംബക്രമത്തിലവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന പ്രധാനവിഷയങ്ങൾ

- പ്രാർത്ഥനയും കൗദാശിക ജീവിതവും കുടുംബത്തിൽ.
- പരസ്നേഹജീവിതം കുടുംബത്തിൽ
- ആരോഗ്യകരമായ ബന്ധങ്ങൾ കുടുംബത്തിൽ
- സമ്പത്തന്റെ ഉപയോഗം കുടുംബത്തിൽ
- കുട്ടികളുടെ വിദ്യാഭ്യാസം കുടുംബത്തിൽ
- വൈവാഹിക ബന്ധങ്ങളും സ്നേഹബന്ധങ്ങളും കുടുംബ ത്തിൽ
- പാവങ്ങളോടുള്ള മാന്യമായ ഇടപെടൽ കുടുംബത്തിൽ
- ജീവനക്കാരെക്കുറിച്ചുള്ള ശ്രദ്ധയും പരിഗണനയും കുടുംബത്തിൽ

. മറ്റുള്ളവരോടുള്ള സമ്പർക്കം കുടുംബത്തിൽ
. സമയക്രമവും സമയനിഷ്ഠയും കുടുംബത്തിൽ
. ലാളിത്യവും വിശുദ്ധിയും കുടുംബത്തിൽ
. മക്കളുടെ നല്ല വളർത്തൽ കുടുംബത്തിൽ
. സദാചാരനിഷ്ഠയും ദൈവഭയവും കുടുംബത്തിൽ
. നീതിയും സമാധാനവും കുടുംബത്തിൽ
. മാതാപിതാക്കളോടുള്ള മക്കളുടെ കടമകൾ കുടുംബത്തിൽ

8. കുടുംബക്രമത്തിന്റെ ചരിത്രപരത

1868-ൽ ചാവറപിതാവ് കുടുംബങ്ങളെ ലക്ഷ്യം വച്ചുകൊണ്ട് എഴുതിയ കുടുംബക്രമം പോലെ ഇത്ര സമഗ്രമായ ഒരു പഠനം അതിനുമുമ്പുള്ള കാലഘട്ടത്തിൽ തിരുസഭയിൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതായി കണ്ടെത്തുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. 1545-നും 1563-നുമിടയിൽ നടന്ന ത്രെന്തോസ് സുനഹദോസിലാണ് തിരുസഭാപഠനങ്ങളുടെ ഭാഗമായി കുടുംബത്തോടു ബന്ധപ്പെടുത്തി ഒരു രേഖ ഉണ്ടാകുന്നത്. ഇതു പ്രധാനമായും കൂദാശപരമായ വിവാഹത്തിന്റെ അവിഭാജ്യതയെക്കുറിച്ച് പ്രോട്ടസ്റ്റന്റു റിഫോർമേഴ്സിന് എതിരായുള്ള ഉത്തരമായിട്ടായിരുന്നു അവതരിപ്പിച്ചത്. ഈ രേഖയിൽ കുടുംബജീവിതത്തിന്റെ ഇതരവശങ്ങളെക്കുറിച്ച് കാര്യമായ പ്രതിപാദനമൊന്നുമില്ലായിരുന്നു.

9. കുടുംബജീവിതത്തോടു ബന്ധപ്പടുത്തി മാർപ്പാപ്പമാർ നൽകിയിരിക്കുന്ന ചില പ്രബോധനങ്ങൾ

. ക്രിസ്തീയ വിവാഹത്തെകുറിച്ച് 1893-ൽ ലെയോ XIII--ാമൻ മാർപ്പാപ്പ.
. വിവാഹത്തിലെ ബ്രഹ്മചര്യത്തെകുറിച്ച് 1930-ൽ XI-ാം പീയൂസ് മാർപ്പാപ്പ.
. മനുഷ്യജീവനെകുറിച്ച് 1968-ൽ VI--ാം പൗലോസ് മാർപ്പാപ്പ.
. വിവാഹത്തിന്റെയും കുടുംബത്തിന്റെയും പവിത്രതയെക്കുറിച്ച് II -ാം വത്തിക്കാൻ കൗൺസിലിന്റെ തിരുസഭയെക്കുറിച്ചുള്ള കോൺസ്റ്റിറ്റ്യൂഷനിൽ.
. അല്മായരുടെ വിളിയെയും പ്രേഷിതദൗത്യത്തെയും കുറിച്ച് 1987

-ൽ ജോൺപോൾ II-ാമൻ മാർപ്പാപ്പ നൽകിയ അപ്പസ്തോലിക പ്രബോധനം.

ഇവയൊക്കെയാണ് 1868നു ശേഷം നൽകപ്പെട്ട പ്രധാനപഠനങ്ങൾ.

ക്രിസ്തീയ കുടുംബങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള തിരുസഭ ഇതുവരെ നൽകിയിട്ടുള്ള മാർഗ്ഗരേഖകളെ പഠിക്കുമ്പോൾ ചാവറ പിതാവിന്റെ ചാവരുൾ വലിയ പ്രാധാന്യവും പ്രാമാണികതയും ആദ്യത്തേതു മായ ഒരു പ്രാമാണികരേഖയാണെന്ന് തെളിയുന്നു. മനശാസ്ത്രം എന്നൊരു ശാസ്ത്രീയ വിഭാഗം രൂപപ്പെടുന്നതിന് മുമ്പ് തന്നെ വ്യക്തികളുടെ മനശാസ്ത്രത്തിനനുസരിച്ച് കുടുംബാംഗങ്ങളെ കൂട്ടായ്മയിലും കൂട്ടുത്തരവാദിത്വത്തിലും നയിക്കുവാൻ പറ്റുന്ന ഒരു മാർഗ രേഖയാണ് ചാവറപിതാവിലൂടെ പങ്കുവെയ്ക്കപ്പെട്ടത് എന്ന് നാം തിരിച്ചറിയുന്നു. തനി ക്രൈസ്തവമായ ഏതാനും നിർദ്ദേശങ്ങൾ ഒഴിച്ചാൽ ഏതു മതത്തിലും പെടുന്ന കുടുംബജീവിതക്കാർക്ക് ഉപകരിപ്പിക്കാവുന്ന ഒരു മാർഗ്ഗരേഖയാണ് ഒരു നല്ല അപ്പന്റെ ചാവരുൾ .

Golden Records - 39

സ്കറിയ തട്ടാശ്ശേരിയച്ചനുള്ള നിയമന പത്രിക

ഈ പത്തേന്തിയിൽ നിന്നും നമ്മുടെ സഭയുടെ പേരിനേക്കുറിച്ചും 1857-ൽ ഏറ്റെടുത്ത കൂനമ്മാവ് ആശ്രമത്തിൽ രണ്ടു വർഷങ്ങൾക്കുള്ളിൽ സഭയിൽ പ്രവേശിച്ചവരായി ഏതെല്ലാം തരത്തിലുള്ള അംഗങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നും ഒരു സുപ്പീരിയറിന്റെ ചുമതലയും ഉത്തരവാദിത്വവും എന്തിലടങ്ങിയിരിക്കുന്നു എന്നും ചാവറപിതാവ് വ്യക്തമാക്കുന്നത് തോമസ് പന്തപ്ലാക്കലച്ചൻ നമ്മുടെ ശ്രദ്ധയിലേക്കു കൊണ്ടുവരുന്നു.

എഡിറ്റർ

വിശദീകരണം

ബഹു. സ്കറിയാ തട്ടാശ്ശേരിയിലച്ചൻ സി.എം.ഐ. സഭയുടെ ആദ്യചരിത്രകാരനായ വർക്കിയച്ചന്റെ സമകാലികനാണ്. അദ്ദേഹത്തെ കൂനമ്മാവിലെ ആശ്രമത്തിന്റെ സുപ്പീരിയറായി ചാവറപിതാവ് 1859-ലാണ് ചുമതലപ്പെടുത്തിയത്. സുറിയാനി ഭാഷയിൽ അദ്ദേഹത്തിനു എഴുതിക്കൊടുത്ത പത്തേന്തിയിൽ നിന്ന് നമ്മുടെ സഭയുടെ പേര് വ്യക്തമാകുന്നുണ്ട്. 1855-ൽ ചാവറപിതാവ് തന്റെ വ്രതവാചകത്തിൽ അമലോത്ഭവദൈവമാതാവിന്റെ ദാസനായാണ്

വ്രതം സ്വീകരിച്ചത്. 1859 ആയപ്പോഴേക്കും മിഷ്യനറിമാരുടെ നിയന്ത്രണത്താൽ അമലോത്ഭവത്തിന്റെ കൂട്ടത്തിൽ കർമ്മല എന്ന പേരും ചേർക്കേണ്ടിവന്നു. 1859 ഡിസംബർ മുതലാണ് നമ്മൾ സ്കാപ്പുലർ വേഷത്തോടൊപ്പം ഉപയോഗിക്കണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ടത്. തട്ടാശ്ശേരിയിലച്ചന്റെ പത്തേന്തിയിൽ കർമ്മലയിലെ അമലോത്ഭവ പരിശുദ്ധമറിയത്തിന്റെ ദാസൻ എന്നാണ് ചേർത്തിരിക്കുന്നത്. 1860-ൽ നമ്മുടെ സഭയെ കർമ്മലീത്താ ഒന്നാം സഭയുടെ മൂന്നാം സഭയായി മിഷനറിമാർ കൂട്ടുചേർത്തപ്പോൾ പേര് കർമ്മലീത്താ നിഷ്പാദുക മൂന്നാം സഭ എന്നായി മാറി.

ഈ പത്തേന്തിയിൽ നിന്ന് മറ്റൊരു കാര്യം നമുക്ക് മനസ്സിലാക്കാനുള്ളത് അന്ന് കൂനമ്മാവ് ആശ്രമത്തിൽ ആരെല്ലാം ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നാണ്. വൈദികർ, സഹായസഹോദരർ, ശെമ്മാശന്മാർ, യോഗാർത്ഥികൾ എന്നിവർ അവിടെയുണ്ടായിരുന്നു എന്നറിയുമ്പോൾ നമ്മുടെ സഭ വളരെ പെട്ടെന്ന് അംഗസംഖ്യയിൽ വളർന്നു തുടങ്ങി എന്നതാണ്. സന്യാസജീവിതത്തിന്റെ നിലനില്പിനാവശ്യമായ രണ്ടു ഘടകങ്ങളെക്കുറിച്ച് ചാവറപിതാവിവിടെ സൂചിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. അത് ശരിയായ തീക്ഷ്ണതയും നിരന്തരമായ പരിശ്രമവുമാണ്.

തന്നെ ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്നവർക്കുവേണ്ടി അധ്വാനിക്കുക എന്നതാണ് സുപ്പീരിയറിന്റെ പ്രധാനചുമതല എന്നും അതിൽ അവരെ ശാരീരികമായും അതിലുപരി ആത്മീയമായും നയിക്കുക എന്നത് തന്റെ വലിയ ഉത്തരവാദിത്വമാണെന്നും ഈ പത്തേന്തിയിലൂടെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തുന്നു.

ഫാ. തോമസ് പന്തപ്ലാക്കൽ സി.എം.ഐ.

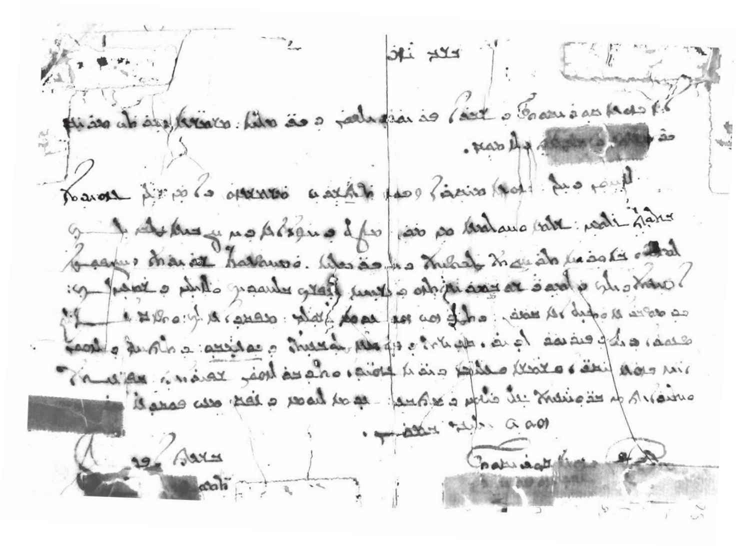

(പകർപ്പ്)

കർത്താവിന്റെ നാമത്തിൽ

കർമലയിലെ അമലോത്ഭവ പരിശുദ്ധ മറിയത്തിന്റെ ദാസനും കർമല സഭാംഗങ്ങളുടെ പ്രിയോരുമായ ചാവറ കുര്യാക്കോസ് കത്തനാരായ ഞാൻ,

നിത്യകന്യകയായ നമ്മുടെ അമ്മയുടെ ദാസനും ഞങ്ങളുടെ കൂടപ്പിറപ്പുമായ ബഹുമാനപ്പെട്ട തട്ടാശ്ശേരി സ്കറിയ കത്തനാർക്ക് കർത്താവിൽ സമാധാനവും ആയുരാരോഗ്യവും.

കർമലീത്താ സഭയുടെ ക്രമവിധി അനുസരിച്ച് ശരിയായ മാർഗത്തിൽ നടക്കാനുള്ള നല്ല മനസ്സ് തന്നിൽ ഞാൻ കാണുന്നു. നമ്മുടെ കർത്താവിനെ പിന്തുടരാനുള്ള തന്റെയും തന്നെ അനുസരിക്കുന്നവരുടെയും ശരിയായ തീക്ഷ്ണതയും നിരന്തരമായ പരിശ്രമവും അവസാനം വരെ നിലനിൽക്കുമെന്ന് കർത്താവിൽ ഞാൻ ശരണപ്പെടുന്നു.

കൂനമ്മാവിലെ വിശുദ്ധ ഫിലോമിനയുടെ കൊവേന്തയുടെ വികാരിയായി ഞാൻ തന്നെ അധികാരപൂർവം നിയമിക്കുന്നു. ആ കൊവേന്തയിലെ ബഹുമാനപ്പെട്ട വൈദികസഹോദരന്മാർക്കും സഹോദരന്മാർക്കും ശെമ്മാശ്ശന്മാർക്കും ആശ്രമത്തിലെ യോഗാർത്ഥികൾക്കും വേണ്ടി അധ്വാനിക്കുന്നതിനു വേണ്ടിയാണിത്. അവരെ ശാരീരികമായും അതിലുപരി ആത്മീയമായും നയിക്കുകയും ചെയ്യുക.

എന്നിൽ നിന്ന് മറ്റൊരു കൽപന ഉണ്ടാകുന്നതുവരെ ഇതിനു പ്രാബല്യമുണ്ട്. താൻ നമ്മുടെ കർത്താവിൽ ആരോഗ്യവാനായിരിക്കുക.

ഇത്, ബേസ് റൗമയിൽ നിന്നും എഴുതപ്പെട്ടത്

ജൂലൈ 3, 1859.

കുര്യാക്കോസ് കത്തനാർ,

കർത്താവിന്റെ ദാസൻ

(മുദ്രയും ഒപ്പും)

News & Views

Sacred Heart Province

Ecuador Mission and its Decennial Celebrations

Rev. Fr. Jose Kuriedath, Provincial, Rev. Fr. Sebastian Thekkedath, General Councillor for Education and Rev. Fr. Johny Edapulavan, General Auditor with Rt. Rev. Anibal Nieto Guerra, Bishop of San Jacinto of Yaguachi, Ecuador and CMI Fathers who are working in the diocese during their visit to the mission.

This year Ecuador mission celebrates its 10th year of existence. It was the mission taken up by Sacred Heart Province during the global mission thrust in 2007. At Present there are 12 fathers working in this mission from different provinces.

Paristhithi Mithra Award 2017

Dr. Prasant Palackappillil CMI receives the Paristhithi Mithra Award 2017 instituted by Centre for Environmental Education and Rural Development (CEERD), St. Stephen's College, Uzhavoor. The committee took into account the consistent efforts of the college to spread awareness and educate students in environment friendliness and the unique efforts to promote a green productive culture through paddy cultivation, one cent farming, participation in suchitwa mission and waste management. The award was given away by Rev. Fr. Michael, Vicar General of Kottayam Diocese in the presence of film director Sri Jayaraj.

Best Education Leadership Management Award in Kerala to Rev. Fr. Jose Alex Oruthaippilly CMI

Rev. Fr. Jose Alex Oruthaippilly, Director of Rajagiri Engineering College and Rajagiri College of Social Sciences, and the Chief Finance head of Rajagiri Hospital, is honoured with the best Education Leadership Award in Kerala by National Institute of Personal Management (NIPM). We admire and appreciate your great service in the education field, especially in the growth of Rajagiri Group of Institutions.

Congratulations, Dear Father!

Sahrudaya Santhwana Project 2017

Sahrudaya Santhwana Project is intended to provide educational support for the professional education of the needy and poor students who are the children of the mentally challenged persons. In the beginning of the academic year 20 students benefitted from this project for their higher studies in various professional studies. The significance of this project is that it is distributed irrespective of caste or religion. It is installed with an aim at reaching out to the students who are talented and studious but not have a sound economic background to realize their dreams. We, the Sahrudaya Rajagiri aims at strengthening their families by securing the future of their children.

St. Thomas Province

കോഴിക്കോടൻ വാർത്തകൾ

പ്രൊവിൻഷ്യൽ അഡ്മിനിസ്ട്രേഷൻ

പ്രവിശ്യാസംഘത്തിന്റെ ഒന്നും രണ്ടും സെഷനിലൂടെ എടുത്ത തീരുമാനങ്ങൾ നടപ്പിലാക്കുവാൻ പ്രൊവിൻഷ്യൽ ടീം പ്രാമാണികതാക്രമത്തിൽ പരിശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. പ്രോവിൻസ് സ്റ്റാറ്റ്യൂട്ട്സിന് ഭേദഗതികൾ വരുത്തി ജനറൽ കൗൺസിലിന്റെ അംഗീകാരം വാങ്ങിക്കഴിഞ്ഞു. പ്രൊവിൻഷ്യൽ ടീമിന്റെ പ്രത്യേക മായ ഒരുതീരുമാനമാണ് മൂന്നുമാസത്തിലൊരിക്കൽ ഏകാന്തതക്ക നുയോജ്യമായ ഒരു സ്ഥാപനത്തിൽ പോയി പ്രാർത്ഥനക്കും വിചി ന്തനത്തിനും ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റൽ ഷെയറിങ്ങിനുമായി ഒരു ദിവസം ചിലവഴിക്കുക എന്നത്. ഇപ്രകാരമുള്ള ബ്രഷ്അപ്പ് പ്രോഗ്രാം ഒരു പ്രാവശ്യം നടത്തിക്കഴിഞ്ഞു. വിജയകരമായ അനുഭവമായിരുന്നു ഇത്.

സന്യാസ പരിശീലനം

ബഹുമാനപ്പെട്ട പ്രൊവിൻഷ്യലച്ചന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ പ്രോവിൻസിലെ പരിശീലനരംഗത്തുള്ളവരെയും പരിശീലനഭവനത്തിലെ ടീമംഗങ്ങളെയും വൊക്കേഷൻ പ്രൊമോട്ടേഴ്സിനെയും ഉൾപ്പെടുത്തി ഒരു റൗണ്ട് റ്റേബിൾ കോൺഫറൻസ് നടത്തി. ഇതിന് സഹായികളായി ബഹു. ബിജു കൂട്ടപ്ലാക്കൽ (നോവിസ് മാസ്റ്റർ, മൂവാറ്റുപുഴ പ്രോവിൻസ്), ബഹു. വിജു പൈനാടത്ത് (ഡി സെക്ഷൻ മാസ്റ്റർ, ധർമ്മാരാം കോളേജ്, പ്രൊഫസർ, ക്രൈസ്റ്റ് യൂനിവേഴ്സിറ്റി) എന്നീ അച്ചന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നു. ബഹു. പ്രൊവിൻഷ്യലച്ചൻ പ്രോവിൻസിലെ പരിശീലനഭവനങ്ങൾ ഇടക്കിടക്ക് സന്ദർശിച്ചു കൊണ്ട് ബഹു. റെക്ടറച്ചന്മാരെയും യോഗാർത്ഥികളെയും നവസന്യാസികളെയും പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് അഭിനന്ദനീയമാണ്. അർത്ഥികളുടെ സമഗ്രവളർച്ച ലക്ഷ്യം വച്ചുകൊണ്ടുള്ള പരിശീലനപരിപാടികളാണ് വിഭാവനം ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. വിവിധ മേഖലകളിലെ നൈപുണ്യത്തിനും സി.എം.ഐ. സന്യാസ ആധ്യാത്മികതയ്ക്കും കൂടുതൽ ഊന്നൽ നല്കുന്നു.

അജപാലനരംഗം

ധ്യാനം, വചനപ്രഘോഷണം, കൗൺസിലിങ്ങ് തുടങ്ങിയ രംഗത്തു പ്രവർത്തിക്കുന്ന അംഗങ്ങളുടെയും ആശ്രമഇടവകകളുടെ വികാരിമാരായി പ്രവർത്തിക്കുന്നവരുടെയും രണ്ടു സമ്മേളനങ്ങൾ നടന്നു. ദർശന ധ്യാനകേന്ദ്രത്തെ ശ്കതിപ്പെടുത്തുവാൻ ബഹു. ബാബു കുഴുമ്പിൽ, ബഹു. ജോർജ് കളത്തിൽ, ബഹു. ജോസഫ് വയലിൽ എന്നിവരുടെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള ധ്യാനടീമുകളെയും ദർശന സർവീസ് ടീമിനെയും രൂപീകരിച്ചു. ഡിസംബർ വരെയുള്ള പല പ്രോഗ്രാമുകളും പ്ലാൻ ചെയ്തുകഴിഞ്ഞു. അയൽവാസികളുടെ സൗഹൃദം നിലനിർത്താൻ ദർശന ധ്യാനഹാൾ സൗണ്ട് പ്രൂഫ് ആക്കി. ധ്യാനിക്കുന്നവരുടെ മനസിനെയും ശരീരത്തെയും തണുപ്പിക്കാൻ പുതിയസംവിധാനം ഉപകാരപ്രദമാകും. ആശ്രമങ്ങളോടു ചേർന്നുള്ള ഇടവകകളെ ചിട്ടയോടെ നയിക്കുന്നതിനു വേണ്ടിയുള്ള

പാസ്റ്ററൽ പോളിസിയും പ്രൊവിൻഷ്യൽ സിനാക്സിസിലൂടെ പാസാക്കി.

ഫാത്തിമാ മാതാവിന്റെ നാമത്തിൽ പരിശുദ്ധപിതാവ് പ്രഖ്യാപിച്ച ജൂബിലിവർഷത്തിന്റെയും ബഹു.ജനറാളച്ചന്റെ സർക്കുലറിന്റെയും വെളിച്ചത്തിൽ പ്രോവിൻസിലെ പ്രധാന സ്ഥാപനങ്ങളെ കേന്ദ്രീകരിച്ചുകൊണ്ടും ദൈവജനത്തെ പങ്കെടുപ്പിച്ചുകൊണ്ടുമുള്ള വിമലഹൃദയപ്രതിഷ്ഠ നടത്തിവരുന്നു. നവംബർ ആകുമ്പോഴേയ്ക്കും 12 സ്ഥാപനങ്ങളിൽ വിമലഹൃദയപ്രതിഷ്ഠയും ഫാത്തിമാ സന്ദേശവും നടത്തിയിരിക്കും. 7000 ചെറിയ ഉത്തരീയങ്ങൾ പ്രോവിൻസിലെ വിവിധ ആശ്രമദേവാലയങ്ങളിലൂടെ വിതരണം ചെയ്തു.

വിദ്യാഭ്യാസരംഗം

ബഹു. ജോണി കൊച്ചുതാഴത്തച്ചന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ വിദ്യാഭ്യാസസ്ഥാപനങ്ങളെ കൂട്ടിയിണക്കി പുതിയൊരു എഡ്യൂക്കേഷൻ പോളിസി നടപ്പിലാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അടിത്തറ ഉറപ്പിച്ച വിദ്യാഭ്യാസസ്ഥാപനങ്ങൾ പുതിയസ്ഥാപനങ്ങൾ നടത്താൻ ഊർജം പകരുക എന്നതും സമഗ്രവികസനം നടപ്പിലാക്കുക എന്നതും ലക്ഷ്യമിട്ട് പ്രവർത്തനങ്ങൾ മുന്നോട്ടുപോകുന്നു. പ്രോവിൻസിലെ വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്തു പ്രവർത്തിക്കുന്നവരുടെ കഴിഞ്ഞ സമ്മേളനം പുതിയ തീരുമാനങ്ങൾക്കും നടപടികൾക്കും വഴി തെളിച്ചിട്ടുണ്ട്. മേന്മയും മൂല്യബോധവും സമഗ്രവളർച്ചയും മുന്നിൽ കണ്ട് പ്രവർത്തിക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു. പ്രവിശ്യ ഒരു വിദ്യാഭ്യാസ നയരേഖ രൂപീകരിക്കുന്നതിന്റെ അവസാനഘട്ടത്തിലാണ്. പഠിക്കാൻ കഴിവുള്ളവരും പാവപ്പെട്ടവരുമായ കുട്ടികളെ സഹായിക്കുന്നതിന്റെ ഭാഗമായി പ്രോവിൻസിലെ ആശ്രമങ്ങളുടെ ചുറ്റുപാടുമുള്ള 120-ഓളം കുട്ടികൾക്ക് പഠനസഹായമായി സ്കോളർഷിപ്പ് കൊടുത്തുവരുന്നു.

സാമൂഹ്യസേവനരംഗം

ബഹു. ജോസ് ചേലക്കലച്ചന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ സാമൂഹ്യസാമ്പത്തികഭദ്രത പാവപ്പെട്ടവരുടെയിടയിൽ വരുത്തുന്നതിന് നൂതനമായ പല പ്രോജക്ടുകൾ നടപ്പിലാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. വസ്ത്രം

കഴുകുന്നതിനും ടോയിലറ്റ് വൃത്തിയാക്കുന്നതിനും മുറികൾ ക്ലീൻ ചെയ്യുന്നതിനുമാവശ്യമായ വളരെ ചിലവുകുറഞ്ഞതും ഉപദ്രവകര മായ കെമിക്കൽ റിയാക്ഷൻ ഇല്ലാത്തതുമായമായ സോപ്പ്, ലിക്വിഡ് സൊല്യൂഷൻ എന്നിവ നിർമ്മിച്ച് പ്രചാരത്തിലെത്തിച്ചുകൊണ്ടിരി ക്കുന്നു. ആശ്രമപച്ചക്കറിത്തോട്ടം ആരോഗ്യപരമായ ജീവിതത്തിന് എന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെ എല്ലാ ആശ്രമങ്ങളിലേക്കും പച്ചക്കറി വിത്ത് വിതരണം നടത്തി ജോസച്ചൻ കയ്യടി വാങ്ങിച്ചിരിക്കയാണ്.

സാമ്പത്തികരംഗം

ബഹു. പോൾ കുരീക്കാട്ടിലച്ചൻ ആദ്യടേമിൽ സ്വീകരിച്ച പ്രായോഗികജ്ഞാനം ഉപയോഗിച്ച് പ്രോവിൻസിന്റെ സാമ്പത്തിക ഭദ്രത ഉറപ്പുവരുത്താൻ പല നടപടികൾ സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കു ന്നു. പരമാവധി സാമ്പത്തികം പ്രോവിൻസിൽനിന്നുതന്നെ കണ്ടെ ത്തുക എന്ന പോളിസി മുറുകെപിടിച്ചുകൊണ്ട് വിവിധസ്ഥാപനങ്ങ ളുടെ വികസനപ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് അദ്ദേഹം നേതൃത്വം കൊടുക്കു ന്നു. സ്ഥാപനങ്ങൾ പരസ്പരം വളർത്തുക എന്ന ചാവറപിതാവിന്റെ തത്വത്തിലൂടെ സെൻട്രൽ പൂളിങ്ങ് പ്രോവിൻസിന്റെ വളർച്ചക്ക് ഉപ കരിപ്പിക്കുകയാണ് നടപടി. ഒരിക്കൽ സ്വീകരിച്ചത് വേറൊരു സ്ഥാപ നത്തിനായി തിരിച്ചുകൊടുക്കുക എന്ന തത്വം ചാവറപിതാവിന്റെ മനസ്സറിഞ്ഞതാണ്.

ഓഡിറ്റിംഗ് രംഗം

പ്രോവിൻസിനെ നിയമപരിധിക്കുള്ളിലൂടെ സ്വതന്ത്രമായി വിഹരിക്കാനനുവദിക്കുക എന്ന പോളിസിയുമായി ബഹു. പാത്ര പാങ്കലച്ചൻ മൂന്നാം തവണയും പ്രോവിൻസിന്റെ ഓഡിറ്ററായി നയ പരമായ നിയന്ത്രണം നടത്തി മുന്നേറുന്നു. അനുഭവപരിചയവും സഭാസ്നേഹവും ഒന്നു ചേരുമ്പോൾ പക്വതയോടെ കാര്യങ്ങൾ നിയന്ത്രിക്കാൻ കഴിയുമെന്ന് അദ്ദേഹം തെളിയിക്കുന്നു.

Dharmaram News

Village Exposure: Philosophy

During the summer vacation, 42 brothers of II year philosophy had a village exposure programme at Attappady, arranged by Attappady Social Service Organisation (ASSO). They were sent in two groups (first group from 30 March to 14 April, second from 18 April to 02 May). It was an opportunity for our brothers to see the life of native people of Attappadi, who are marginalized and isolated from the main stream of life. First group had good experience by going to tribal villages and staying there and helping them in their needs. Second group gained experience by assisting in Jellippara parish, by means of house visits, visiting tribal villages and their houses, etc. Fr. Biju Mapranathukaran, the executive director of ASSO took care of our brothers during their exposure programme.

Mission Exposure: Theology

Brothers of second year Theology went to Bijnor on 29th March as part of mission exposure programme. They spent their time in different mission stations by involving in socio-pastoral activities of the stations, of the Diocese of Bijnor for one month. They returned on May 01 for their vacation with awareness of mission contexts and widened visions about their future ministry.

Pre-Philosophy Programme

The Pre-Philosophy programme includes training in English and lectures on general orientation. All the CMI Scholastics of both Wardha and Dharmaram who joined first year Philosophy reached Dharmaram on Tuesday, 30 April 2017 to attend the programme. It was an occasion for the scholastics to build up we-feeling and togetherness. Rev. Fr. Jobi Thurackal, Master of first year Philosophy

batch, Dharmaram, took care of the smooth conduct of the two week programme under the guidance of Fr. Rector. The Philosophy students of Wardha, left Dharmaram on 21 May accompanied by their Master, Fr. Martin Kuzhivelil.

Annual Retreat

The Annual Retreat 2017-18 for the year was conducted during 21-27 May. The Retreat was guided by Rev. Fr. Dominic Valanmanal and team. Daily Eucharistic Adoration, Counseling, etc. made the retreat more experiential. The insights and reflections during the retreat helped the community to enter into the academic year with a new momentum and spiritual motivation. Scholastics are of the opinion that a follow-up is needed for the retreat.

Orientation Programme (30th May to 02nd June)

Before the commencement of the new academic year, a four days' orientation programme was organized for the Scholastics. Major topics dealt were: Religious life in a Cyber Age, Challenges and Opportunities of Scholastics today, Human Affectivity, Psycho-sexual Formation, etc. Group discussions and goal setting sessions enriched the programme. Jacob Job IPS, Fr Joseph Mathias SJ, Dr. Olinda Timms, Fr Jacob Parappally MSFS and Fr Gabriel Mathias OFM were the resource persons.

Inauguration of Academic Year - DVK

Academic Year 2017 – 2018 commenced at DVK, on Monday, 05 June with concelebrated Solemn Divine Liturgy in the Dharmaram Chapel. Rev. Dr. Paulachan Kochappilly, President, presided over the Eucharistic celebration. Rev. Dr. George Edayadiyil, Rector, preached the homily. The Inaugural session at JBC auditorium, DVK, was presided over by Rev. Fr. Paulachan Kochappilly, the President. Rev. Fr. Jose Kizhakkekuttu, Registrar welcomed the gathering.

Elections: General Beadles and LCA Secretaries

Elections to the positions of the General Beadles and LCA secretaries were conducted on 09 June. "Meet the Candidate" programme was very creative. Bro. Rijo Pulichamackal was elected

as General Beadle, Bro. Rinu Valiyaparambil as Associate Genreal Beadle, Bro. Jojo Vakiamadathil as LCA Secretary and Bro. Jerin Parathanam as Joint Secretary.

Farewell Gathering

On 15 June 2017, Dharmaram community gathered to honour and pray for its veteran professors and staff (Rev. Fr. Thomas Aykara, Rev. Fr. Thomas Kalayil, Rev. Fr. Joseph Madassery, Rev. Fr. Augustine Thottakkara, Rev. Fr. Alex Thannippara, Rev. Fr. Jose Thadavanal, Rev. Fr. Anto Puthussery, Rev.Fr. Thomas Muppathinchira, Rev. Fr.Varghese Kelamparambil, Rev. Fr. Thomas Kallukalam, Rev. Fr. James Pampara, Rev. Fr. Lucose Chamackala, Rev. Fr. Thomas Thekkel, Rev. Fr. Mathew Thadathil, Rev. Fr. Jose Prakash Chelackal) who were transferred to take up new assignments. The community gratefully remembered the services they contributed to make Dharmaram what it is now. Rev. Fr Thomas Aykara, former Rector, Rev. Fr Alex Thannippara, and Rev. Fr Augustine Thottakkara expressed their gratitude to Dharmaram and specially recalled its unique role in imparting holistic outlook.

Screening of the Film

A film "He will Come Again" was screened in Dharmaram under the auspices of Dharmaram LCA on 19 June 2017. It was a 45 minutes presentation that briefed the whole Biblical story.

New Comers' Day

Dharmaram community welcomed the New Comers officially on 20th June. New student priests (25) and brothers of Samanvaya (18), I year Theology (40), I year Degree (13) and I year Philosophy (44) were officially received by Rev. Fr Rector. The programme was

coordinated by II year Philosophy students. The new comers introduced themselves in the gathering.

Sacred Heart Feast

The Feast of Sacred Heart of Jesus was solemnly celebrated on 25th June. Bible service was lead by II year Theology brothers on the eve. The Concelebrated Solemn Divine Liturgy was lead by Rev. Fr. Rector and Rev. Fr Thomas Chathamparampil delivered the festal message. The guests from neighbouring Religious communities and Major Seminaries around Bangalore graced the occasion.

Chavara Lectures

The Centre for the Study and Research on Chavara, conducted the fifth annual lectures on “St. Chavara – A Pioneer of Social Transformation” and it was delivered by Dr. C. V. Ananda Bose, IAS, Chairman, UN Expert committee and former Secretary to Government of India and Vice-Chancellor on 21 June 2017.

Bishop Jonas Thaliath CMI Endowment Lectures

Bishop Jonas Thaliath CMI Endowment Lectures 2017-18 was organized by Faculty of Theology on 2 and 3 August 2017. Prof. Dr. Kuncheria Pathil, CMI delivered the theme: “Ecclesial Vision of Pope Francis”. It was well attended and received.

Fr. Canisius CMI Endowment Lectures

This year’s Canisius Endowment Lectures 2017 – 18 organized by the Institute of Vinayasadhana was on 12 August 2017 on the theme “Doulos: Paradigm for Christian Discipleship”. It was delivered by Dr. Sr. Sophy Rose, CMC. The lectures focused on Jesus the perfect Doulos (servant) who had the mind of hineni (here I am) to fulfill the mission entrusted to him as an antidote to the present day tendency of thinking and doing individualistically. It was well attended.

Canonical Visitation: 17 July to 07 August

Rev. Fr. Prior General's Canonical visitation renewed and revitalized the whole Dharmaram community. Personal meetings as well as meeting with different groups/departments went well that helped the members to get more clarity in areas where improvement is needed. A team of Management Auditors was there to review the financial administration of Dharmaram and its constituent units. The General Council Team was present during Fr. General's meeting with the Local Council. During his concluding conference on 07 August Rev. Fr. General emphasized the importance of imbibing the true spirit of Christian discipleship in our lives. On 08 August Fr. General left for Wardha for Canonical Visitation.

Chavara Cultural Centre, Kochi

കാഴ്ചവെല്ലുവിളി നേരിടുന്നവർക്ക് പി.എസ്.സി. ബാങ്ക് കോച്ചിംഗ് ക്ലാസ്സുകൾ

സൊസൈറ്റി ഫോർ റിഹാബിലിറ്റേഷൻ ഓഫ് ദ വിഷ്വലി ചാലഞ്ചഡ് (SRVC), ചാവറ കൾച്ചറൽ സെന്ററിന്റെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള ചാവറ ഇന്റർനാഷണൽ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് ഫോർ ദി വിഷ്വലി ചലഞ്ച്ഡ് (CIIVC) എന്നിവയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ കാഴ്ച വെല്ലുവിളി നേരിടുന്നവർക്കായുള്ള പി,എസ്സ്സി, എസ്.എസ്.സി., ബാങ്ക് കോച്ചിംഗ് കോഴ്സുകൾ ചാവറ കൾച്ചറൽ സെന്ററിൽ ആരംഭിക്കുന്നു. ഇതിനായി നടത്തിയ ശില്പശാലയിൽ 40 ഓളം പേർ പങ്കെടുത്തു. ടൈം ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടുമായി സഹകരിച്ചാണ് കോച്ചിംഗ് ക്ലാസ്സുകൾ നടത്തുന്നത്.വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് മുഖ്യാതിഥി സൺറൈസ് ഹോസ്പിറ്റൽ എം.ഡി. പർവീൻ ഹഫീസ് സർട്ടിഫിക്കേറ്റുകൾ നൽകി. ഫാ.റോബി കണ്ണൻചിറ സി.എം.ഐ. അധ്യക്ഷത വഹിച്ചു. ഈ കോഴ്സ് പൂർത്തിയാക്കി കോർപറേറ്റ് സ്ഥാപനങ്ങളിലും എൻവിഷൻ ടെലി സെയിൽസ് സെന്ററുകളിലും ജോലി ചെയ്യുന്നവർ അനുഭവങ്ങൾ പങ്കു വച്ചു. കാഴ്ചവൈകല്യമുള്ളവർ ഇനിയും മേഖലയിലേക്ക് കടന്നുവരാനുള്ള ഒരവസരം കൂടിയാണ് ഈ പരിശീലന

പരിപാടി യിലൂടെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. ജയ്പൂർ ദേശീയ ഗയിംസിൽ ഡിസ്കസ് ത്രോയിലും ജാവലിൻ ത്രോയിലും സ്വർണ്ണം നേടിയ കാഴ്ചവൈകല്യമുള്ള പ്രമോദ് എം.പി.യെ തദവസരത്തിൽ ആദരിച്ചു. താജ് മലബാർ ജനറൽ മാനേജർ സിബി മാത്യു, എസ്.ആർ. വി.സി. സെക്രട്ടറി സുനിൽ ജെ. മാത്യു, എസ്.ആർ.വി.സി പ്രൊജക്റ്റ് ഡയറക്ടർ എം.സി.റോയി, ഹാർഡി ജോസഫ്, ഗിരീഷ് കീർത്തി എന്നിവർ പ്രസംഗിച്ചു. കോഴ്സിൽ പങ്കെടുക്കുവാൻ താല്പര്യമുള്ളവർ ഫോൺ: 2377443, 9633400375 എന്ന നമ്പറിൽ ബന്ധപ്പെടുക.

സ്വകാര്യതയ്ക്കുള്ള അവകാശം മനുഷ്യാവകാശത്തിന്റെ അവിഭാജ്യ ഘടകം: മനുഷ്യാവകാശക്കമ്മീഷൻ

സ്വകാര്യതയ്ക്കുള്ള അവകാശം മനുഷ്യാവകാശത്തിന്റെ അവിഭാജ്യ ഘടമകാണെന്ന് സംസ്ഥാന മനുഷ്യാവകാശക്കമ്മീഷൻ അദ്ധ്യക്ഷൻ പി. മോഹനദാസ് അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. *സ്വകാര്യതയും മൗലികാവകാശ സംരക്ഷണവും* എന്ന വിഷയത്തെ ആസ്പദമാക്കി സംഘടിപ്പിച്ച സെമിനാർ ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു സംസാരിക്കുകയായിരുന്നു അദ്ദേഹം.

ജനങ്ങളുടെ ആശയാഭിലാഷങ്ങൾക്ക് അനുസൃതമല്ല സുപ്രീംകോടതിയുടെ വിധിയെങ്കിൽ ഇന്ത്യൻ പാർലമെന്റിന് ഭരണഘടനഭേദ

ഗതി ചെയ്യാൻ അധികാരമുണ്ട്. ജനത്തിന്റെ അവകാശസംരക്ഷണ ത്തിനായിരിക്കണം പരമമായ പ്രാധാന്യം നൽകേണ്ടത് എന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു.ഫാ. റോബി കണ്ണൻചിറ സി.എം.ഐ. അദ്ധ്യ ക്ഷത വഹിച്ചു. അഡ്വ. ഡി. ബി. ബിനു വിഷയാവതരണം നടത്തി. അഡ്വ. എം. ആർ. രാജേന്ദ്രൻ നായർ മോഡറേറ്ററായിരുന്നു.

തുടർന്നുനടന്ന പൊതുചർച്ചയിൽ സ്വകാര്യത മൗലികാവ കാശമാണെന്നും അത് സംരക്ഷിക്കേണ്ടത് ആവശ്യമാണെന്നും അഭി പ്രായമുണ്ടായി.വിവരശേഖരണം സ്വകാര്യമായത് പരസ്യമാക്കുന്നത് അവകാശലംഘനമാണ്. ആധാർ വിവരങ്ങൾ ദുരുപയോഗം ചെയ്യ രുത്. ഭരണാധികാരികൾക്ക് രാജ്യത്തെ ജനങ്ങളുടെ സ്വകാര്യതയി ലേക്ക് കടന്നുകയറാൻ അവകാശമുണ്ടോ എന്നും സെമിനാർ ചർച്ച ചെയ്തു.

പോക്സോ - രക്ഷിതാക്കൾക്കും സമൂഹത്തിനും കൂടുതൽ അവബോധം നൽകണം: ശോഭ കോശി

ആദിവാസി മേഖലയിലെ കുട്ടികൾക്കെതിരെയുള്ള ലൈംഗിക ചൂഷണങ്ങൾ പോക്സോ നിയമത്തിന്റെ പരിധിയിൽ വരും. അതിന് ഇളവ് നൽകാൻ നിയമം അനുവദിക്കുന്നില്ലായെന്ന് കമ്മീഷൻ ഫോർ പ്രൊട്ടക്ഷൻ ഓഫ് ചൈൽഡ് റൈറ്റ്സ് ചെയർപേ ഴ്സൺ ശോഭ കോശി അഭിപ്രായപ്പെട്ടു.

ചാവറ കൾച്ചറൽ സെന്റർ, ആർ.ടി.ഐ. കേരള ഫെഡറേഷൻ എന്നിവയുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ സിറിയക് ഏലിയാസ് വൊളന്ററി അസോസിയേഷൻ, സെന്റ് തെരേസാസ് കോളേജ് സോഷ്യോളജി വിഭാഗം എന്നിവയുടെ സഹകരണത്തോടെ സംഘടിപ്പിച്ച പോക്സോ നിയമത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഏകദിന സെമിനാർ ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു സംസാരിക്കുകയായിരുന്നു ശോഭകോശി.
കുട്ടികളുടെ അവകാശ സംരക്ഷണം സംബന്ധിച്ച് രക്ഷിതാക്കൾക്കും സമൂഹത്തിനും അവബോധം നൽകണം. ബ്ലൂവെയിൽ ഗെയിം സംഭവത്തിൽ ചീഫ് സെക്രട്ടറി സംസ്ഥാന പോലീസ് മേധാവി, ഐ.ടി. സെക്രട്ടറി എന്നിവരോട് വിശദീകരണം തേടി, സംഭവത്തിൽ കമ്മീഷൻ വേണ്ട നടപടി സ്വീകരിക്കും.കുട്ടികൾക്കെതിരെയുള്ള നിയമം സംരക്ഷിക്കുന്ന സംവിധാനങ്ങൾ, കോടതി, പോലീസ് സ്റ്റേഷൻ മുതലായവ ബാല സൗഹൃദമാക്കണമെന്നും അവർ ആവശ്യപ്പെട്ടു.

പ്രൊഫ.കെ.വി.തോമസ് എം.പി. മുഖ്യാതിഥിയായിരുന്നു. ഫാ. വർഗ്ഗീസ് കോക്കാടൻ സി.എം.ഐ. അധ്യക്ഷത വഹിച്ചു. ശിശുക്ഷേമ സമിതി എറണാകുളം ജില്ലാ ചെയർപേഴ്സൺ പത്മജ നായർ, ഫാ. റോബി കണ്ണൻചിറ സി.എം.ഐ., അഡ്വ.ഡി.ബി.ബിനു, കെ.എൻ. കെ.നമ്പൂതിരി എന്നിവർ പ്രസംഗിച്ചു. തുടർന്ന് പോക്സോ നിയമത്തിന്റെ സാമൂഹ്യ പ്രസക്തി എന്ന വിഷയത്തിൽ കമ്മീഷൻ അംഗം സിസ്റ്റർ ബിജി സി.എം.സി., പോക്സോ അതിജീവിച്ചവരുടെ പുനരധിവാസം എന്ന വിഷയത്തിൽ കമ്മീഷൻ അംഗം എം.പി. ആന്റണി, പോക്സോ നിയമം നടപ്പാക്കുന്നതിലെ പ്രായോഗിക ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ, പരിഹാരങ്ങൾ എന്ന വിഷയത്തിൽ അസിസ്റ്റന്റ് പോലീസ് കമ്മീഷണർ കെ.ലാൽജി എന്നിവർ പ്രഭാഷണം നടത്തി. അഡ്വ. എം.ആർ.രാജേന്ദ്രൻ നായർ, സെന്റ് സെരേസാസ് കോളേജ് സോഷ്യോളജി വിഭാഗം അസിസ്റ്റന്റ് പ്രൊഫസർ ജോർജിയ ആൻ ബെന്നി, അഡ്വ.ലിറ്റോ പാലത്തിങ്കൽ എന്നിവർ മോഡറേറ്റർമാരായിരുന്നു. ഉച്ചകഴിഞ്ഞു നടന്ന പൊതുചർച്ചയിൽ കമ്മീഷൻ ചെയർപേഴ്സൺ ശോഭ കോശി മറുപടി നൽകി. എസ്.സിറിയക്, ശശി കിഴക്കട, ഷാനവാസ്, ഉണ്ണികൃഷ്ണൻ, റഷീദ് എന്നിവർ ചർച്ചയിൽ പങ്കെടുത്ത് സംസാരിച്ചു. ജോളി പവേലിൽ നന്ദി പറഞ്ഞു്

ഫ്രഞ്ച് കലാകാരന്മാരുടെ ആക്രോബാറ്റിക് സർക്കസ്

ഫ്രാൻസിൽ നിന്നുള്ള ഓഡ് റോസറ്റ് എന്ന വനിതയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ചൈനീസ് പോൾ ഉപയോഗിച്ചുള്ള സർക്കസ് ഏപ്രിൽ 22ന് വൈകീട്ട് 6ന് കലൂർ റിന്യവൽ സെന്ററിൽ നടത്തി. എറണാകുളം ചാവറ കൾച്ചറൽ സെന്റർ, അലിയോൺസ് ഫ്രാൻസൈസ് എന്നിവയുടെ സംയുക്താഭിമുഖ്യത്തിലാണ് നടത്തിയത്. കളരിപയറ്റ് ചൈനീസ് പോൾ ചേർത്തുകൊണ്ട് എങ്ങനെ നടത്താമെന്ന ആലോചനയുടെ തുടർച്ചയാണ് ഈ പരിപാടി. 6മീറ്റർ നീളമുള്ള ഒരു ഇരുമ്പ് പൈപ്പ് സ്റ്റാന്റിൽ ഉറപ്പിച്ച് അതിലാണ് സർക്കസ് നടത്തുന്നത്.

ലൻഗാ- രാജസ്ഥാൻ നൃത്ത സംഗീത സന്ധ്യ

അലിയോൺസ് ഫ്രാൻസൈസ് ട്രിവാൻഡ്രം, ഗെയ്ഥേ സെൻട്രം, ചാവറ കൾച്ചറൽ സെന്റർ എന്നിവയുടെ സംയുക്താഭിമുഖ്യത്തിൽ രാജസ്ഥാൻ നൃത്ത സംഗീത സന്ധ്യ ചാവറ കൾച്ചറൽ സെന്ററിൽ നടത്തി. വാലി ഖാൻ, സിക്കന്ദർ ഖാൻ, സർദാർഖാൻ എന്നിവരോടൊപ്പം പ്രമുഖ കൽബാലിയ നർത്തകി വിജയ ലക്ഷ്മി അമേഠയും ചേർന്നാണ് ഈ സംഗീത നൃത്ത സന്ധ്യ അവതരിപ്പിച്ചത്.

ബാവുൽ സംഗീതവും ജർമ്മൻ സിതാറും ചേർന്ന് ജുഗൽബന്ദി

വ്യത്യസ്തമായൊരു സംഗീത സായാഹ്നത്തിന് ജർമ്മൻ സാംസ്ക്കാരികകേന്ദ്രവും കൊച്ചി ചാവറ കൾച്ചറൽ സെന്ററും ചേർന്ന് വേദി ഒരുക്കുന്നു. ബംഗാളിലെ ബാവുൽ സംഗീതവും ജർമ്മൻ സിതാർ സംഗീതവും ചേർന്നുള്ള ജുഗൽ ബന്ദി. പ്രശസ്ത ബാവുൽ ഗായികയായ പപിയ ദാസ് ബാവുലും ജർമ്മൻ സിത്താർ വാദകനായ സെബാസ്റ്റ്യൻ ഡ്രെയറും ചേർന്നാണ് സംഗീത സന്ധ്യ നടത്തിയത്.

ജലസംരക്ഷണം ഇന്നിന്റെ ആവശ്യം : എം.കെ.സാനു

അമൂല്യമായ ജലം ദുരുപയോഗിക്കാതെ സംരക്ഷിക്കേണ്ടത് ഇന്നിന്റെ ആവശ്യമാണെന്ന് പ്രൊഫ.എം.കെ.സാനു അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. ചാവറ കൾച്ചറൽ സെന്റർ, എറണാകുളം കരയോഗം, മഹാകവി കാളിദാസ സാംസ്കാരിക വേദി എന്നിവയുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ *ജലസംരക്ഷണം ഭാവി തലമുറയ്ക്ക്* എന്ന മുദ്രാവാക്യവുമായി കാരിക്കാമുറിയിൽ നടത്തിയ ബോധവത്ക്കരണ പരിപാടി ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു സംസാരിക്കുകയായിരുന്നു അദ്ദേഹം.

ലോകത്തിൽ ലക്ഷക്കണക്കിന് ജനങ്ങൾ കുടിവെള്ളമില്ലാതെ കഷ്ടപ്പെടുമ്പോൾ നമ്മൾ വാഷ്ബേസനിലൂടെയും വാഹനങ്ങൾ കഴുകിയും പാഴാക്കുന്ന ജലത്തിന്റെ ഉപയോഗം കുറയ്ക്കമെണമെന്നും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. ഫാ.റോബി കണ്ണൻചിറ സി.എം.ഐ., എറണാകുളം കരയോഗം സെക്രട്ടറി പി.രാമചന്ദ്രൻ, സി.ജി.രാജഗോപാൽ, ജയചന്ദ്രൻ, ജോളി പവേലിൽ എന്നിവർ പ്രസംഗിച്ചു.

ചാവറയിൽ അവധിക്കാല ജഗ്ലിംഗ് ക്ലാസ് നടത്തി

ചാവറ കൾച്ചറൽ സെന്ററിന്റെയും അലിയോൺസ് ഫ്രാൻസൈസെസിന്റെയും സംയുക്താഭിമുഖ്യത്തിൽ ഫ്രാൻസിൽ നിന്നുള്ള കലാകാരന്മാരായ ഡാമിയൻ, ക്ലീമെൻസ് എന്നിവരുടെ മേൽനോട്ടത്തിൽ ജഗ്ലിംഗ്, അക്രോബാറ്റിക്, സർക്കസ് അവധിക്കാല ക്യാമ്പ് സംഘടിപ്പിച്ചു. കുട്ടികളുടെ കായികക്ഷമതയും ബുദ്ധിശക്തിയും വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയുള്ള കളികളാണ് ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരുന്നത് .

ചാവറയിൽ വനിതാ ദിനം ആചരിച്ചു

സ്നേഹമുള്ള കുടുംബം ഉണ്ടാവണം. അത് അമ്മയിലൂടെ, മകളിലൂടെ, സഹോദരിയിലൂടെ ഉണ്ടാവട്ടെയെന്ന് പ്രൊഫ. ലീലാമ്മ ജോസ് അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. ചാവറ കൾച്ചറൽ സെന്ററിന്റെയും ചാവറ ഫാമിലി വെൽഫയർ സെന്ററിന്റെയും സംയുക്താഭിമുഖ്യത്തിൽ നടന്ന വനിതാദിനം ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു സംസാരിക്കുകയായിരുന്നു. ഉത്തരവാദിത്വം മാത്രമല്ല അധികാരവും അമ്മമാരിലേക്ക്

കൈമാറണം, തീരുമാനങ്ങൾ എടുക്കുമ്പോളില്ലാത്ത ഉത്തരവാദിത്വം ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടാവുമ്പോൾ അത് അമ്മമാർക്ക് മാത്രമാവുന്ന അവസ്ഥ മാറണമെന്നും പ്രൊഫ. ലീലാമ്മ ജോസ് അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. ജോൺസൺ സി. എബ്രഹാം, സിമാംസ് പ്രിൻസിപ്പൽ പ്രൊഫ. എ. എക്സ് എഡ്വിൻ, അജിമോൾ ശ്യാം, ലീന ഷാജി, രാജലക്ഷ്മി ജയചന്ദ്രൻ എന്നിവർ പ്രസംഗിച്ചു.

അരവിന്ദന്റെ എസ്തപ്പാൻ ചലച്ചിത്രം പ്രദർശിപ്പിച്ചു

ചാവറ മൂവി സർക്കിളിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ അന്തരിച്ച പ്രഗത്ഭ സംവിധായകൻ ജി. അരവിന്ദന്റെ 26–ാം ചരമവാർഷികത്തോടനുബന്ധിച്ച് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിഖ്യാത ചലച്ചിത്രം **എസ്തപ്പാൻ** പ്രദർശിപ്പിച്ചു. 1979 –ൽ ജി. അരവിന്ദൻ തിരക്കഥയും സംവിധാനവും നിർവഹിച്ച **എസ്തപ്പാൻ** മികച്ച സംവിധാനത്തിനും ഛായാഗ്രഹണത്തിനുമുള്ള സംസ്ഥാന അവാർഡ് നേടിയിട്ടുണ്ട്.

മെഡിക്കൽ ക്യാമ്പും ബോധവൽക്കരണ ക്ലാസും

പ്രമേഹം, രക്തസമ്മർദ്ദം, ക്യാൻസർ, ഹൃദയാഘാതം, മാനസിക രോഗങ്ങൾ, അൾഷിമേഴ്സ് എന്നിവ പ്രതിരോധിക്കുന്നതിനും ചികിത്സിക്കുന്നതിനുമായി ഹോമിയോവകുപ്പ് - ഹോമിയോപ്പതി, ആയുർവേദം, പ്രകൃതിചികിത്സ, യോഗ എന്നിവയെ കോർത്തിണക്കിക്കൊണ്ട് ആയുഷ് സമഗ്ര ചികിത്സാപദ്ധതിയുടെ ഭാഗമായി കേരള സർക്കാർ ഹോമിയോവകുപ്പും കാരിക്കാമുറി റസിഡന്റ്സ് അസ്സോസിയേഷനും ചാവറ കൾച്ചറൽസെന്ററും സംയുക്തമായി മെഡിക്കൽ ക്യാമ്പും, ജീവിതശൈലിരോഗങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച ബോധവൽക്കരണ ക്ലാസും നടത്തി. കൊച്ചി കോർപ്പറേഷൻ ഡെപ്യൂട്ടി മേയർ ടി. ജെ. വിനോദ് ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു.

For Private Circulation

Carmela Sandesam
CMI Bulletin
CMI Generalate, Chavara Hills
P. B. No. 3105, Kakkanad P. O
Kochi - 682030

No. 236; Septmeber 2017
Phone : 0484-2881804
0484-2881816

carmelasandesam.cmi@gmail.com

അടുത്ത ലക്കത്തിലേക്കുള്ള മാറ്റർ
2017 നവംബർ 15-നകം ഓഫിസിൽ
കിട്ടിയിരിക്കണം

All rights reserved, Reproduction in any manner, in whole or part,
without prior written permission prohibited.

Editor: **Fr. Sebastian Thekkedathu CMI**

Printed and Published by Fr. Sebastian Thekkedathu
for the CMI General Secretariat for Media and Communication

Inauguration of One Day Seminar on POCSO Act by Mrs. Sobha Koshy, Chairperson, Child Rights Commission at Chavara Cultural Centre

Rajasthani Langa Dance at Chavara Cultural Centre in Association with Alliance Francaise and Goethe Centrum

Covenant 2017 - Regents' Meet at Chavara Hills (September 16 - 19)

Design & Print at Viani Printings, Kochi - 682 018. Phone: 0484-2401635